

SUOMEN PUHALLINORKESTERILIITON JÄSENLEHTI

PUHALLINMUSIIKKI.FI

1/2025

Vaskiradio viihdyttää

Uusi FinnBandShop avattu

Hyvinvointia arkeen musiikin avulla

Uusikaupunki evästi Crusellin maailmalle

Sisällys

- 3** Pääkirjoitus: Hyvää uutta vuotta 2025!
- 4** Uudet hallituksen jäsenet esittäytyvät
- 6** Uusikaupunki evästi Bernhard Crusellin maailmalle
- 9** Puhallinorkestereiden SM-kilpailut 2025
- 10** Kvartaalin kantaesityksiä
- 12** Vaskiradio viihdyttää
- 14** Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistys 45v
- 18** 5 vinkkiä: Hyvinvointia arkeen
- 19** iLahdus - Helsingin palokunnan Soittokunta
- 20** Sointuja eri puolilta maailmaa: Haastattelussa Colleen Richardson
- 22** Orkesteri - musiikin ja yhteisön voima
- 23** Pirkanmaan Pinna - sävellyskilpailu 2025
- 24** Uusi FinnBandShop avattu!
- 26** Raudaskylän puhallinmusiikkileiri
- 28** Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa 2025
- 29** Next Generation - Alku soittoon
- 31** Aineeton kulttuurioperinto inspiraation lähteenä
- 32** Soitetaan yhdessä!
- 34** Ruusuvuoren kynästä
- 36** Suomen puhallinorkesteriliitto tähtää tulevaisuuteen
- 37** Suomen puhallinorkesteriliiton myöntämät ansiomerkit

PUHALLINMUSIIKKI.FI

JULKAISIJA / TOIMITUS

Suomen Puhallinorkesteriliitto Ry

PÄÄTOIMITTAJA

Sami Ruusuvuori

TOIMITUSSIHTEERI

Mari Kaasinen

TOIMITUSKUNTA

Jukka Viitasaari, Simo Haapalehto, Soila Takanen, Lassi Takanen, Ville Karjalainen

TAITTO

Ville Karjalainen

PAINOPAIKKA

Keuruun LaatuPaino KLP Oy

LEHDEN 2/2025 AINEISTOPÄIVÄ

30.4.2025

LEHTI VERKOSSA

puhallinmusiikki.fi

ISSN

2954-2723 (painettu)

2954-2731 (verkko)

KANNEN KUVA

Dimitri Photography / Unsplash.com

ILMOITUSHINNAT JA -KOOT

TAKAKANSI / 450 €

190 x 239 mm (marginaaleissa)

210 x 249 mm (reunoihin saakka yltävä, vaatii 3 mm:n leikkuuvaran)

SISÄSIVU / 300 €

190 x 277 mm (marginaaleissa)

210 x 297 mm (reunoihin saakka yltävä, vaatii 3 mm:n leikkuuvaran)

1/2 SIVUA / 200 €

92 x 277 mm (pysty)

190 x 135 mm (vaaka)

1/4 SIVUA / 120 €

190 x 64 mm

Tarkemmat ohjeet spoLlehti@gmail.com

PÄÄKIRJOITUS

Hyvää uutta vuotta 2025!

Vuosi on alkanut Puhallinmusiikki.fi-lehden osalta uudistusten merkeissä. Lehtemme on saanut uuden ilmeen, josta suurkiitos kuuluu Kansalaisfoorumin media-assistentti **Joni Sivoselle**. Samalla haluan esittää lämpimät kiitokset **Jukka Viita-saarelle**, joka on tehnyt vuosien ajan arvokasta työtä lehden parissa. Jukka jatkaa edelleen lehtitiimissämme, jolla varmistetaan hänen tietotaitonsa hyödyntäminen myös jatkossa. Uutena taittajana aloittaa **Ville Karjalainen**, jonka käsissä lehden visuaalinen ilme kehittyy entisestään.

Haluan kiittää myös hallitustyöstä pois jääneitä **Anniina Peltosta** ja **Ville Karjalaista**. Villen kanssa yhteistyö lehden osalta jatkuu tiiviinä. Lisäksi toivotan tervetulleiksi uudet hallituksen jäsenet **Simo Haapalehdon** ja **Sanna Engströmin**, jotka tuovat mukanaan tuoretta näkemystä ja innostusta.

Valitettavasti uuden vuoden alkuun on mahtunut myös haasteita. Taiteen edistämiskeskus (Taike) on päättänyt olla myöntämättä meille valtionavustusta. Olen keskustellut asiasta rakentavasti Taiken johtajan, **Kaisa Rönkön**, kanssa. Vaikka oikaisuvaatimuksemme on vireillä, ei toiveikkuudelle valitettavasti ole juuri nyt suurta sijaa. Rönkön viesti on selkeä: rahoitusta ei yksinkertaisesti riitä kaikille, ja olemme yksi peräti 26 toimijasta, jotka jäivät kokonaan ilman tukea.

Tilanne on vakava, mutta emme aio jäädä tuleen makaamaan. Olen jo ottanut yhteyttä opetusministeri **Anders Adlercreutzin** näkökulmamme esiintuomiseksi ja vaihtoehtojen kartoittamiseksi. Jatkossa rahoitusta haetaan aktiivisesti myös kaikilta mahdollisilta tahoilta. Toiminnan-

johtajamme **Mari Kaasisen** työpanosta suunnataankin yhä enemmän rahoituksen hankintaan.

Tässä lehdessä voitte tutustua vuoden 2025 strategiaan, jota hallitus on työstänyt viime vuonna. Mikäli emme saa lisäävustuksia, on toiminnan painopisteitä kuitenkin pakko tarkistaa uudelleen. Ensimmäinen konkreettinen päätös on nykytilanne huomioiden jo tehty: seuraavat kaksi lehden numeroa yhdistetään yhdeksi tuplanumeroksi. Ellei avustusta saada, lehti ilmestyy jatkossa vain verkossa. Pahimmassa rahoitusskenaariossa saatamme joutua harkitsemaan toiminnanjohtajan lomauttamista ja tehtävien uudelleen organisoimista vapaaehtoisvoimin. Meillä kaikilla on toki suuri intohimo puhallinmusiikkia kohtaan,

mutta rajalliset resurssit edellyttävät palkattua ammattilaista, joka vie arjessa yhteistä asiaamme eteenpäin.

Mitä voimme yhdessä tehdä? Juuri nyt on erityisen tärkeää, että puhallinmusiikin kenttä yhdistää voimansa ja näkyy entistä aktiivisemmin sekä konserteissa että sosiaalisessa mediassa. Menkää konsertteihin, jakakaa ja tykätäkää toistenne somejulkaisuista – jokainen teko vahvistaa yhteisöämme ja kasvattaa näkyyvyyttämme.

Tilanteesta huolimatta toivotan kaikille mukavaa ja musiikintäyteistä vuotta 2025. Nähdään Puhallinpäivillä Kuopiossa!

Kirkkonummella 16.2.2025

Sami Ruusuvuori
puheenjohtaja

Puhallinorkesteriliitto

KUVA MINNA RUUSUVUORI

Uudet hallituksen jäsenet esittäytyvät

TEKSTI JA KUVAT SIMO HAAPALEHTO & SANNA ENGSTRÖM

Olen **Simo Haapalehto** Haminasta, ja haluan kertoa teille hieman omasta musiikkimatkastani – ja todellakin, se on ollut yksi värikkäimmistä matkoista, mitä olen koskaan kokenut! Aloitin trumpetin soiton nuorena poikana Joensuun puhallinorkesterissa. Kuvitelkaa: pieni nuori poika, trumpetti kädessä, puhaltaa niin kovaa kuin suinkin, ja toivoo, etteivät naapurit valita. Silloin tuntui, että maailma oli täynnä musiikkia, ja

minä olin sen keskiössä. Mutta kuten monilla muillakin, elämä heitti minulle muutaman mutkan. Tulin aikuiseksi, ja matkatyö vei trumpetin elämästäni noin kymmeneksi vuodeksi. Joskus mietin, oliko trumpettilla enää mitään sanottavaa minulle. Mutta niin se vain on, että musiikki on kuin vanha ystävä – aina odottamassa, että pääset takaisin sen luo.

Löysin sitten itseni eteläisestä Ky-

menlaaksosta, ja ajattelin että miksi en kokeilisi taas. Ja niin alkoikin uusi musiikkikierre. Nyt soitan useassa eri soittokunnassa: Kymenlaakson puhallinmusiikkiyhdistyksessä, MPK Kaakkois-Suomen soittokunnassa, Uudessa Iloisessa Puhallinorkesterissa, Falttereissa (Suomen Rauhanturvaajaliiton soittokunta) ja Kotka Big Bandissa. Mikä loistava tapa käyttää aikaani, eikö vain?

Koko tämä musiikkiseikkailu on tuonut mukanaan myös uusia rooleja. Nykyisin toimin hallitusvastuussa Lieksan Vaskiviikon tukiyhdistyksessä, Kymenlaakson puhallinmusiikkiyhdistyksessä ja Kotkan nuorisoorkesterissa. Voitteko kuvitella, kuinka monta palaveria voin viettää pelkästään puhumalla musiikista? Myös vääpelin tehtäviä hoidan Falttereissa ja MPK Kaakkois-Suomen soittokunnassa.

Vaskiradiossa olen ollut juontajana sekä kenttäreportterina. Kyllä, juuri niin – juontaminen on kuin soittaminen, mutta ilman trumpettia ja enemmän puhetta. Mikä on parempaa kuin jakaa vaskien sävyttämää musiikkia ja tapahtumia muille?

Olen huomannut, että musiikki tuo ihmisiä yhteen. Kun soitan bändissä, tunnen että olemme kuin iso perhe. Joskus, kun soittaminen tuntuu erityisen hyvältä, voin jopa kuulla, kuinka trumpetti laulaa omaa lauluaan. Ja jokainen keikka on kuin uusi seikkailu – joskus onnistumme, joskus emme, mutta naurua riittää joka kerta.

”Tervetuloa mukaan musiikin maailmaan – se on täynnä melodioita, naurua ja ikimuistoisia hetkiä!”

Ja kun istun siellä lavalla muiden muusikoiden kanssa, tajuan, että tämä on sitä mitä haluan tehdä. Olen oppinut, että musiikki on enemmän kuin vain soittoa; se on yhteyttä, iloa ja ennen kaikkea – hauskanpitoa.

Joten, jos olet koskaan miettinyt, pitäisikö sinun ryhtyä musiikin pariin tai liittyä bändiin, niin minä sanon: ehdottomasti! Se on upeaa aikaa, ja voit löytää itsesi aivan uusista paikoista. Ja muista, että jokaisen suuren trumpettisoolon takana saat- taan olla yksi kymmenen vuoden tauko. Mutta kun hetki koittaa, älä epä- röi – puhalttaa saa aina uudelleen!

Tervetuloa mukaan musiikin maailmaan – se on täynnä melodioita, naurua ja ikimuistoisia hetkiä!

Olen **Sanna Engström**, alkuaan riihimäkeläinen ja nykyisin turkulainen muusikko, sosionomi ja viittä vaille valmis ratkaisukeskeinen lyhytterapeutti.

Klarinetinsoiton opintoja olen suorittanut Turun musiikkiakatemiassa, Tanskan kuninkaallisessa Musiikkiakatemiassa sekä Norjan musiikkikorkeakoulussa, josta valmistuin musiikin maisteriksi vuonna 2012.

Tämän jälkeen olen työskennellyt freelance-muusikkona eri sinfoniaorkestereissa, kamarimusiikkikokoonpanoissa, puhallinorkestereissa ja klarinetinsoiton opettajana Suomessa ja Norjassa.

Työkokemusta löytyy lisäksi erityistason lastensuojelulaitoksesta. Sosionomiksi valmistuin keväällä 2023 Turun Ammattikorkeakoulusta ja erikoistuin luoviin ja toiminnallisiin menetelmiin. Sosionomiopinnot laajensivat käsityksiäni erityisestioppisuudesta, osallisuudesta sekä opettajan merkityksestä oppilaan kasvun ja kehityksen tukijana.

Lisäksi valmistun toukokuussa 2025 ratkaisukeskeiseksi lyhytterapeutiksi. Tällä hetkellä työskentelen Riihimäen musiikkiopiston klarinetinsoiton opettajana, Turun

Työväenyhdistyksen soittokunnan kapellimestarina sekä freelance-muusikkona.

Spol:n toimintaan halusin mukaan erityisesti siksi, että puhallinmusiikki on koko soittourani ajan ollut aktiivisesti läsnä ja haluaisin olla mukana kehittämässä Suomen puhallinorkestereiden toimintaa ja asemaa. Norjassa ollessani ihailin erityisesti puhallinmusiikin korkeaa arvostusta ja näkyvyyttä ja haluan tuoda samanlaista kulttuuria Suomeen.

SPOL-hallituksen jäsenet 2025

- ▶ Sami Ruusuvuori, liiton puheenjohtaja
- ▶ Tiiu Tuominen, vpj
- ▶ Juhani Valtasalmi, taloudenhoitaja
- ▶ Sanna Engström
- ▶ Lassi Takanen
- ▶ Soila Takanen
- ▶ Simo Haapalehto
- ▶ Jukka Viitasaari
- ▶ Hanna-Mari Lehtonen

”Haluan olla mukana kehittämässä Suomen puhallinorkestereiden toimintaa ja asemaa.”

Uusikaupunki evästi Bernhard Crusellin maailmalle

TEKSTI JANNE PALKISTO KUVA JONI PIETILÄINEN

Bernhard Henrik Crusell (1775–1838) oli suomalais-ruotsalainen klarinetisti, säveltäjä ja kapellimestari, joka nousi kansainväliseen maineeseen erityisesti klarinetille säveltämillään teoksilla. Hän oli Ruotsin hovikapellin jäsen ja yksi aikansa arvostetuimmista puhallinsoittajista. Crusellin sävellystyö yhdistää klassismin ja varhaisromantiikan tyylipiirteitä, ja hänen klarinettikonserttonsa sekä kamarimusiikkiteoksensa ovat yhä osa klassisen musiikin vakiorepertuaaria.

Moniko tietää, että merkittävin suomalaissyntyinen säveltäjä ennen **Jean Sibelius**ta oli uusikaupunkilainen? **Bernhard Crusell** syntyi Uudessakaupungissa lokakuun 15. päivänä vuonna 1775. Hänen etunimensä kirkonkirjoissa ovat oikeastaan Berndt Henrik, joista ensimmäinen tuli hänen äidinisältään vääpeli Berndt Fredrik Messmanilta ja toinen Henrik isänisältä, porilaiselta kirjansitojamestarilta ja kirkkoväertiltä. Crusellin toisen etunimen Henrik voi jättää mainitsematta, sillä se on ollut käytössä lähinnä nuottijulkaisuissa, eikä hän itse käyttänyt sitä.

Crusell ehti asua Uudessakaupungissa 8-vuotiaaksi saakka, joten kaupunki vaikutti hänen elämäntaustaan ja maailmankuvaansa. Uusikaupunki oli yksi kansainvälisen kaupan keskittymistä. Erilaisia tavaroita ja vaikutteita virtasi edestakaisin. Crusellin isä Jakob toimi kirjansitojana, jolta vaadittiin erityiskoulutusta ja vieraiden kielten taitoa. Perhe eli kuitenkin rahapulaan, joten Crusellin koulunkäyntiin heillä ei ollut varaa.

Crusell kertoi lapsuudestaan mielellään tarinaa, jossa hän unohtui kaupungille kuuntelemaan avoinai-

sesta akkunasta kuulunutta huilunsoittoa. Tällaisesta lorvehtimisesta hän oli saanut vanhemmiltaan läksytyksen, mutta oli silti aina palannut samaan paikkaan soittoa kuulemaan. Crusellilla onkin ollut poikkeuksellisia synnynnäisiä ominaisuuksia, jotka auttoivat häntä nousemaan näkyvälle paikalle Ruotsin kulttuurielämässä. Crusellin tausta ei ollut niin vaatimaton kuin mitä hän muille mielellään kertoi. Äidinäiti oli Qvan-tenin aatelissukua ja isänisä Porin varakkaimpia miehiä. Crusell oppi paitsi katekismuksen niin myös vieraat kielet hämmästyttävällä nopeudella. Hän osasi myös suomen kieltä, jolla hän teki salaisia merkintöjä muuten ruotsinkielisiin matkapäiväkirjoihinsa.

Kun Crusell 15-vuotiaana siirtyi Tukholmaan, ei muutto merkinnyt sen paremmin valtion- kuin kielirajankaan ylittämistä. Crusell pystyi myös jatkamaan palvelustaan samassa rykmentissä, sillä Leskikuningattaren henkirykmentin kolmesta pataljoonasta kaksi toimi Viaporissa ja yksi Tukholmassa.

Elämäntyönsä Crusell teki Tukholmasta ja Linköpingistä käsin. Hänenä tuli neljäksikymmeneksi vuo-

deksi Hovikapellin eli kuninkaallisen hoviorkesterin sooloklarinetisti ja yksi säätyläisperheiden suosikkitaiteilijoista. Sävellyksiä hän loi omalle soittimelleen, muille puupuhaltimille sekä laulajille. Vokaaliteoksista keskeisin on kuoroteos Oi terve Pohjola, soitinsävellyksistä Klarinettikonsertto f-molli. Crusellin ainoa ooppera Pikku orjatar nautti suurta suosiota niin Tukholmassa kuin Helsingissä. Linköpingissä Crusell toimi rykmenttien musiikinjohtajana ja nosti sotilasmusiikin osaamisen uudelle tasolle.

Merkittävä puoli Crusellin elämää olivat hänen monet ponnistuksensa hyväntekeväisyyden saralla. Niihin ovat voineet kannustaa omat lapsuuden kokemukset Uudenkaupungin, Nurmijärven ja Viaporin niukkuudessa. Suosittujen muusikoiden toteuttamat varainkeruuhankkeet olivat ajalle tyypillisiä, mutta Crusell omisti niille poikkeuksellisen paljon aikaa ja voimia. Crusellia voidaan hyvällä syyllä kutsua filantroopiksi, joka auttoi hädässä olevia ja pyrki myös ennalta ehkäisemään sosiaalista eriarvoisuutta.

Crusell nukkui pois heinäkuun 28. päivänä vuonna 1838 kärsittyään koko elämänsä heikosta terveydestä. Hänen viimeinen leposijansa löytyy Solnan hautausmaalta Tukholman viereltä. Monet Crusellin teokset ovat edelleen elävä osa konserttien ohjelmistoa. Hänen mukaansa on nimetty konserttisaleja ja tapahtumia niin Ruotsissa kuin Suomessa.

Crusell-viikko syntyi kaupunkilaisten yhteisestä ponnistuksesta

Crusell-viikko on vuodesta 1982 houkutellut kaupunkiin nimekkäitä muusikoita. Ensisijaisesti he ovat olleet puhallinsoittimien taitajia, kuten klarinetisti Karl Leister tai nokkahuilisti Michala Petri, mutta myös kapellimestareita tai laulajia, kuten Karita Mattila, Susanna Mälkki tai Vesa-Matti Loiri. Uusikaupunki on Crusell-viikollaan jättänyt muistijälkiä yllättäviin paikkoihin. Maailman parhaaksi valitussa sinfoniaorkesterissa, Amsterdamin Concertgebouw-orkesterissa, soittaa soolofagotisti, joka on voinut syödä lettua ja Lyhtyjen yössä. Kaliforniassa asuu klarinettipedagogi, joka on kuullut mitä tarkoittaa pooki.

Crusell-viikko syntyi kaupunkilaisten tiiviillä yhteistyöllä. Ensimmäisen festivaaliviikon jälkeisistä lehtikirjoituksista välittyi innostus tapahtuman vahvistamiseksi ja vakiinnuttamiseksi. "Tarkoitus on saada mukaan myös kansainvälistä asiantuntemusta opetus- ja tuomaritehtäviin", kirjoitti Vakka-Suomen Sanomat. Alkuperäinen ajatus järjestää tapahtuma vain joka toinen vuosi muuttui nopeasti haluksi toteuttaa se joka kesä. Kolme kovaa koota on alkuvuosista asti pysynyt samana: kurssit, kilpailu ja konsertit. Tärkeimpänä niistä voisi pitää kursseja, joiden ansiosta Uusikaupunki on luonut imagoaan huippuosaamisen keskuksena. Kurssilai-

sethan elävät ikävaihetta, jossa oppimis- ja omaksumiskyky ovat parhaimmillaan. Vaikuttamalla ihmiseen siinä iässä voi vaikuttaa hänen koko elämäänsä. Joillekin on soittaminen myöhemmin jäänyt harrastukseksi, joten Uudenkaupungin aamuauringo saattaa olla osa monen lääkärin, luokanopettajan tai toimitusjohtajan nuoruudenmuistoja.

Eri puhallinsoittimissa järjestettyihin kilpailuihin osallistuneet soittajat ovat myöhemmin sijoittuneet merkittäviin orkesteritehtäviin. Crusell-kilpailussa menestyneet muusikot muodostivat yli kolmeksi vuosikymmeneksi Helsingin kaupunginorkesterin koko klarinettisektion. Myös muun muassa Wienin filharmonikoiden, Tukholman Kuninkaallisen filharmonisen orkesterin ja Hampurin NDR-Elbphilharmonien soolosoittajat ovat voittaneet Crusell-kilpailun.

Festivaalin konsertit ovat vuosien saatossa tarjonneet niin perinteistä kuin uutta kuunneltavaa. Yleisö on saanut lumoutua Crusellin klarinettikvartetoista Uudenkaupungin vanhan kirkon ja Pyhämaan uhrikirkon hämärissä. Sofia Gubaidulinan musiikkia kuultiin jo vuonna 1993 kokonaisen konsertin verran. Kari Kriikun johtajakaudella nähtiin sekin, miten Bonk-urut kiskottiin Veturitallilta Kalarantaan.

Crusell-viikko on myös ollut vauhdittamassa kaupungin monia rakennus- ja korjaushankkeita sekä yritystoimintaa. Aina kun uudet sukupolvet ottavat Crusell-viikon järjestettäväkseen, heillä on paljon kässissään. Crusell-viikon voi ajatella taitavasti rakennettuna henkisenä pääomana, jonka tuotto vahvistuu sitä enemmän, mitä kauemmin toiminta jatkuu.

Olli Leppäniemi

► Crusell-viikon taiteellisena johtajana aikaisemmin toiminut Tuulia Ylönen väistyi tehtävästä vuonna 2019, jonka jälkeen tehtävässä on toiminut kansainvälisesti menestynyt klarinetisti Olli Leppäniemi (synt. 1980). Hänen päätehtävänsä on suunnitella Crusell-viikon konsertit, jotka järjestetään kesällä Uudessakaupungissa yleensä heinä-elokuun taitteessa

► Leppäniemi on erittäin innoissaan nimityksestään: "Minulle on suuri ilo ja kunniatehtävä olla mukana tekemässä juuri tätä itselleni hyvin rakasta festivaalia ja suunnitella Uudenkaupungin konserttiyleisölle unohtumattomia konserttielämyksiä. Maailmanlaajuisesti ainutlaatuinen Crusell-viikko on aina ollut korkealaatuinen ja vetovoima on riittänyt houkuttelemaan Uuteenkaupunkiin huikeita puupuhaltajia niin maailman johtavista orkestereista kuin suurimpia solistejakin." Olli Leppäniemellä on myös usean vuoden kokemus Crusell-festivaalista niin opettajan ja esiintyjän kuin kurssilaisenkin roolissa. "Olin ensimmäistä kertaa kurssilla mukana yli 20 vuotta sitten. Omassa nuoruudessaani Crusell-viikko oli yksi kesän kohokohdista; maailmanluokan mestarikurssi, upeita konsertteja sekä paljon hyviä ystäviä paikalla", Leppäniemi muistelee.

► Olli Leppäniemen solistiura lähti nousuun hänen voitettuaan kansainvälisen Carl Nielsen -klarinettikilpailun ensimmäisen palkinnon vuonna 2009. Solistitehtävien lisäksi Leppäniemi on toiminut mm. Tanskan radion sinfoniaorkesterin, Bergenin filharmonisen orkesterin, Sinfonia Lahden ja Turun filharmonisen orkesterin klarinetin äänenjohtajana. Vuonna 2019 hänet valittiin Tapiola Sinfoniettan klarinetin äänenjohtajaksi.

Aineistolähde:
crusell.fi

KUVA MIIA MANNINEN

Puhallinorkesterien SM-kilpailut 2025

TEKSTI REIJO BORMAN KUVA MIIKKA A.

Ensimmäiset havainnot valko-
vuokkojen kukinnasta on saatu Ruis-
salon ikitammien suojissa. Auran
rantojen lehmukset huokuvat ke-
vättä, ja enteilevät varhaista jäiden
lähtöä. Kohta vapaana virtaava joki
viestii siitä, että on vain tovi aikaa
puhallinmusiikin suur tapahtumaan
Turussa 17.-18.5.2025. Vahvistamat-
tomat huhut kertovat, että kuusi tur-
kulaista orkesteria valmistautuu koh-
taamaan muun Suomen virtuoosit
Sigyn-salin ainutlaatuisessa akus-
tiikassa. Ns. tehtaan viritys ei enää
näille soittajille riitä, vaan käyttöön
on otettu nykyaikaisen teknologian
suomat mahdollisuudet hertzin tark-
kuudella tapahtuvaan musisointiin!
Myös soittimien teknologian viimeis-
telyyn on saatu apuja paikallisilta toi-
mijoilta Soitinkorjaamo K. Liljalta
ja Soitin Laineelta. Meidän puoles-
tamme kisagongi voisi jo kumahtaa!

Turun ulkopuolinen suomi

Ottakaa haaste vastaan, ja lähtekää
ikimuistoiselle kisamatkalle Suomen
viralliseen joulukaupunkiin. Sillä -
Puhallinorkestereiden SM-kilpailujen
yhteydessä juhlimme *Puhallinmu-
siikin päivää* sunnuntaina 18.5. klo
12.00. Suomen Puhallinorkesteri-
liitto ry:n ideoima tilaisuus järjeste-
tään Varvintorilla, ja se toteutetaan
yhteistyössä Laivaston soittokunnan
kanssa. Toivomme SM-kisoihin osal-
listuvia orkestereita huomioimaan
tämän ainutlaatuisen mahdollisuu-
den hyvinvointialueiden rajat ylittä-
vään verkostoitumiseen. Turun Tuo-
miokirkon kellojen lyötyä kaksikym-
mentä kahdeksan kertaa, soitamme
Marsalkan hopeatorvet fanfaarin,
jonka jälkeen kuullaan Suomen pu-
hallinorkesteriliiton tervehdys. Airis-

ton Ahdin julistettua purjehduskau-
si 2025 alkaneeksi kajahtaa ilmoille
Ankkurit ylös -marssi merkinä ja
vakuutena vapaista vesistä ja run-
saista kalansaaliista! Kapellimesta-
rina toimii musiikkikomentajakap-
teeni **Jarkko Aaltonen**.

Elä ajan hermolla, ja seuraa si-
vustoamme POSMK 2025 osoitteessa
www.posmk.fi

INFO

- Turun konservatorion koulutuspäällikkö,
POSMK 2025 -tuottaja Reijo Borman
reijo.borman@turunkonservatorio.fi
puh. 044 527 3214

POSMK 2025 -toimiston yhteisosoite
posmk2025@turunkonservatorio.fi

SM-kilpailulautakunta 2025

- Marjukka Manner (STM)
- Sanna-Mari Holma (STM)
- Nanne Vaihinainen (FSSMF)
- Tero Haikala (SOLI)
- Soila Takanen (SPOL)
- Jukka Viitasaari (SPOL)

Musiikkiliitot

- Finlands Svenska Sång- och Musikförbund
(FSSMF) www.fssmf.fi
- Soitinmusiikkiliitto (Soli) soli.sulasol.fi
- Suomen Puhallinorkesteriliitto (Spol) www.puhallinmusiikki.fi
- Suomen Työväen Musiikkiliitto (STM) www.musiikkiliitto.fi

Kilpailun tukijat

- Dermamedica Oy
- LPR-arkkitehdit Oy
- Sinitakkien marssi ry.
- Soitinkorjaamo K. Lilja Turku
- Soitin Laine Oy
- Tilitoimisto ACG Oy
- Österman Medical Ab

PAKOLLISET KILPAILUKAPPALEET

Turun konservatorio järjestää
Puhallinorkesterien SM-kilpailut Turussa 17.-
18.5.2025.

Tässä musiikkiliittojen yhteistyöelimen (SPOL,
STM, Soli ja FSSMF) hyväksymät pakolliset
teokset yhteystietoineen.

A-sarja

Rolf Gustavson: Dreamer's Wind
Kustantaja SPOL
Hinta 70 € (PDF).

Tilaukset: spol.toiminnanjohtaja@gmail.com

B-sarja

Marja Ikonen: Suuri seikkailu
Kustantaja STM

Hinta 53 € sähköisenä ja paperisena +
mahdolliset toimituskulut.

Tilaukset: info@musiikkiliitto.fi

C-sarja

Anne Kankare: Leiksalla

Kesto 3'20"

Hinta 40 € (PDF)

Painettuna hinta 40 € + painatuskulut (arvio
20-25€) + toimituskulut

(toimitusaika-arvio on kaksi viikkoa)

Tilaukset: spol.toiminnanjohtaja@gmail.com

Kvartaalin kantaesityksiä

Jukka Viitasaari: *The Bat ate my Homework*

Jukka Viitasaari: – Sain idean tähän junnupuhallusboogieen ollessani WASBE-konferenssimatkalla Etelä-Koreassa heinäkuussa 2024. Istuin junassa 21.7. matkalla Incheonin lentokentältä pääkaupunki Souliin. Pääriffi jysähti päähän batarangin lailla ja muutkin teemat alkoivat kaikuluotailla. Nuotinsin ne muistikartanon sokkeloihin. Loput sainkin sitten valmiiksi automatkalla kotitilalleni Mäyry Cityyn. Sen rauhassa soinnutin kappaletta rock-kontekstissa yleisin kääntein, puhallettuna ne ovat harvinaisempia.

Teoksilleni ominainen kehyskertomus on seuraavanlainen: ”Nuori Bruce Wayne (tuleva Batman) on luistanut kotitehtävistään ja hätävalheena yksityisopettajalleen selittää, että lepakko söi koululäksyni”. Sanonta ”The dog ate my homework” lienee tuttu englannin kielen taitajille.

TBAMHW siteraa rytmillisesti Neal Heftin legendaarista Batman-tunnaria 1960-luvulta parin neljäsosan verran. Sen jälkeen ollaankin sitten syvällä Viitasauruksen nuottiluolassa (Barcave). Soolojakauma on demokraattinen eikä minkään soittimen rekisterin ääri rajoja hätyytetä tässä n. grade 2 menopalassa. Settirumpalin täytyy kyllä kuitenkin olla asialla.

Teoksen kantaesitys Pirkanmaan musiikkiopiston Windus 2 Päivi Pöyhösen johdolla Lotte Nybergin muistokonsertissa ”Riemukonsertti” Konsun salissa Tampereella 11.11.2024.

The Bat ate my Homework

♩ = 152 Strong Rock Beat

Jukka Viitasaari

3

Vaskiradio viihdyttää

Vaskimusiikin ystävät ovat jo useampana kesänä päässeet nauttimaan Vaskiradion annista heinäkuun lämpimässä säässä.

Haastattelussa Vaskiradion tuottaja Tappi Kiiskinen.

HAASTATTELIJANA SIMO HAAPALEHTO KUVAT ARTO HILTUNEN / ERÄS STUDIO

Kuinka Vaskiradio on saanut alkunsa?

”Joskus 2017 heitin meidän oman orkesterin (Kukko Boys) pikkujouluissa ideaa Vaskiradiosta, Vaskiviikon aikaan toteutettavasta tapahtumaradiosta. Hyvärilässä on Nurmeksessa pieni radiolähetin, oisko kantama jotain 30km, ja ajatus oli lähteä sillä puskemaan pientä paikallista festariradiota Lieksaan. Idea ei kuitenkaan heti saanut hirveästi tuulta purjeisiin, mutta 2019 syksyllä alettiin sit Kukko Boys -porukan kanssa puuhaamaan Vaskiradiota pystyyn, mutta korona iski talvella 2020 ja huuhto haaveet samantien ja Vaskiviikko- festarikin peruttiin siltä kesältä. Syksyllä 2020 alkoi taas uusi suunnittelu ja festariakin rakennettiin kesälle 2021.

Touko-kesäkuun vaihteessa 2021 Vaskiviikko kuitenkin ilmoitti edelleen peruvansa festarin, mutta me oltiin panostettu siinä vaiheessa jo sen verran euroja Vaskiradioon (mm. FM-luvat), että päätettiin pitää yllä festarihenkeä ja toteuttaa Vaskiradion ykköskausi.

Ekalla kaudella lähetystä tehtiin Icella-pubin varastohuoneesta käsin ja saatiin pari orkesteria Vaskiradion piikkiin myös esiintymään Vaskiviikon aikaan Lieksaan. Vaski Rescue viihdytti ihmisiä katusoitoilla ja Salsa Nueva soitti konsertin Brahe-salissa.

Ykköskausi sai heti hyvän vastaanoton. Radio on ykköskaudes-

ta lähtien soinnut FM-taajuuksilla Pohjois-Karjalassa ja pääkaupunkiseudulla ja www.vaskiradio.fi kautta koko Suomessa!

Toista kautta päästiin vuonna 2022 tekemään sit niinkuin alunperin suunniteltiin, eli festariradiona. Vaskiviikon tekijöitä ja soittajia haastateltiin pitkin festariviikkoa, ja festarin tunnelmia välitettiin eetteriin. Kakkoskautta tehtiin Pielisentien varrella olevassa tilassa ja sinne löysivätkin hyvin vaskivieraat ja muut kadunmiehet. Yhteistyö Vaskiviikon kanssa on kehittynyt mukavasti vuosi vuodelta ja niin myös tietty Vaskiradion toiminta.

Vaskiradio tuo uudenlaisen tavan osallistua Vaskiviikon tunnelmaan. Niille, jotka eivät pääse paikalle Lieksaan, Vaskiradio välittää festaritunnelmaa ja artistihaastatteluja etänä. Niille, jotka ovat Lieksassa, Vaskiradio syventää festarikokemusta, kun pääsee kuulemaan vaikka juuri konsertin soittaneen huippuartistin haastattelun vielä liveinä radiossa.

Vuonna 2023 tehtiin Vaskiradion kolmoskausi ja silloin meillä oli radiossa festariviikolla toistaiseksi pisin päiväohjelma: jokaisena festaripäivänä juonnettua liveä klo 06-01. Silloin teimme yhteistyössä Vaskiviikon, Pielisen Savotan ja silloisen Brahe-teltan kanssa myös ison valtakunnallisen mainoskampanjan ja sitä kautta Vaskiviikon ja Vaskiradion ilosanoma levisi hienosti koko Suomessa.”

Teillä oli viime kaudella jotain uudistuksia Vaskiradion konseptissa?

”Nälkä kasvaa syödessä, ideoita pursuaa ja krooninen rahapula vaivaa radion tekemisessä. Neloskaudelle vuonna 2024 siirryttiin taas uuteen tilaan, Vaskiklubi-teltan vie-raan vanhaan pankkiin, ja perustettiin Vaskiradion kylkeen Vaskiradio Lounge. Loungen idea syntyi 2023, kun ihmisiä lappoi studiotilassa kuin Rovaniemen markkinoilla ja parhaat istuivat useita tunteja putkeen studiotilassa olleilla sohvilla ja halusivat seurata radion tekemistä. Uusi tila mahdollisti radion tekemisen ja uuden Vaskiradio Lounge-palvelun synnyttämisen; paikka, jossa saa seurata Vaskiradion tekemistä liveinä ja samalla nauttia laadukkaita virvokkeita ja aistia monia vuosia sitten kadotettua Vaskiviikon tunnelmaa.”

Kuulijakunta on ilmeisesti kasvanut vuosien myötä?

”Vaskiradion kuulijaluvut ja radio-tunnelma kasvoivat jälleen, nettira-

Tappi Kiiskinen (vas.), Jari Eskelinen, Sami Ehrukainen, Aki Ryytänen, Arto Hiltunen, Atso Vänskä, Tero Vänskä, Matti Muikku & Tuomas Kiiskinen

diossa pelkästään oli yli 28 000 kävijää heinäkuun aikana ja Vaskiradio Loungeissa oli festariviikon lopussa jo jono ovella, eli se breikkasi odotetusti hyvin.”

Millaiseen aikaan voidaan päästä nauttimaan Vaskiradion antia?

”Vaskiradio on soinnut siis jo neljänä kesänä. Radio alkaa soimaan aina kun heinäkuu pyörähtää käyntiin eli 1.7 klo. 00:00 ja päättyy sitten kun Vaskiviikko päättyy. Alkukuun pyörii takuuvarmasti kesän erilaisin, ja ehken myös paras soittolista ja mainokset (tällä rahoitetaan toiminta sataprosenttisesti) ja sitten koko Vaskiviikon ajan vedetään live-lähetystyksiä, viime kesänä klo 09-01 joka päivä.”

Millainen on Vaskiradion kuuluvuus Suomessa?

”FM-alueet ovat muodostuneet nyt vakioasetuksella Pohjois-Karjala ja pääkaupunkiseutu, mutta jos löytäisimme lisärahoitusta, niin voisimme laajentaa uusille FM-alueille.”

Mitä muuta kuin musiikkia Vaskiradiosta kuullaan?

”Radiossa höpistään Vaskiviikon ja musiikin lisäksi kaikesta mahdollisesta maan ja taivaan väliltä, paljon Pohjois-Karjalan ja Lieksan elämästä, matkailusta jne. Eri ohjelmistot keskittyvät erilaisiin teemoihin ja myös hieman eri musagenreihin/tunnelmiin.”

Miten musiikki valikoituu lähetyksiinne?

”Musaohjelmistosta sen verran, että joka biisissä pitää olla mukana vähintään yksi vaskisoitin, jotta biisi pääsee mukaan Vaskiradioon. Juontajat koostavat omiin ohjelmiinsa sopivat musiikit, biisien kirjo taitaa kattaa kaiken black metallista marsiorkestereihin. Päiväaikaan soimitaan enemmän ns. hyvän mielen musiikkia ja ilta-aikaan sitten hieman erikoisempaa settiä riippuen juontajan ohjelman sisällöstä.”

Onko Vaskiradio kovinkin tuottava toimintamuoto?

”Vaskiradio toteutetaan 100% talokootyönä; rakkaudesta lajiin, Vaskiviikkoon ja Lieksaan.”

Kuinka suunta tulevaisuuteen on nähtävissä?

”Vaskiradion viides tuotantokausi kesällä 2025 toteutetaan jälleen erittäin hyvässä yhteistyössä Lieksan Vaskiviikko -festarin kanssa. Radiokonseptiin ei tehdä suuria muutoksia kesään 2024 verrattuna. Vaskiradio Lounge on myös tarkoitus pistää pystyyn ja oheistapahtumia on tarkoitus kehittää entisestään yhteistyössä lieksalaisten toimijoiden kanssa.”

Terveisiä Vaskiradion kuulijoille?

”Vaskiradio etsii uusia kuulijoita sekä kumppaneita mukaan mainostamaan radiossa, yhteyksiä voi ottaa rohkeasti sähköpostilla tuottaja@vaskiradio.fi”

RANTASALMEN PUHALLINOR

TEKSTI HELENA SUTINEN-GROSU

KUVAT TERHI PIISPA-HELISTEN

GRAFIikka & KUVEDITOINTI

VILLE KARJALAINEN

JUHLAKONSERTTI - PUHAL

RKESTERIYHDISTYS

LLINORKESTERIYHDISTYS 45 VUOTTA

Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistyksen 45. toimintavuosi huipentui 17.11.2024 Tornado-salissa juhla-konserttiin kapellimestareinaan **Riku Puumalainen** ja **Janne Ikonen**. Tilaisuuden juonsi Aikuisten viihdeorkesterin riveissä soittava **Liisa Vihermaa**. Tupa oli täynnä, niin lavalla kuin lauteillakin.

Konsertin avasi syksyllä uudella kokoonpanolla aloittanut C-orkesteri. C-orkesterin pienimmät vastaalkajat olivat eskari-ikäisiä ja isoimmat lukiolaisia. B-orkesterissa puolestaan oli ilo nähdä Rantasalmelta maailmalle lentäneitä orkesterikasvatteja soittamassa yhdessä nykyisten orkesterilaisten rinnalla. Kolmantena esiintyjänä oli **Aikuisten viihdeorkesteri**, joka keskittyi settissään suosimaansa suomenkieliseen musiikkiin.

Väliajalla oli aikaa vaihtaa kuulumisia kupposen ääressä. Yhdistyksen talkoolaiset olivat leiponeet täyteka-

kut, joissa jokaisen palasen kruunasi suklainen nuottiavain.

Toinen puoliaika oli erityisesti A-puhallinorkesterin, joka oli laajentunut juhlatiiminlopuksi 43 hengen soivaksi instrumentiksi. Saimme kuulla myös nuoria solisteja: haikkeassa Chanson tristessä oboesoolon esitti Sibelius-Akatemiassa opiskeleva **Inka Kuokkaniemi**, Lapin tunteiden saksofonisolistina esiintyi Rantasalmen lukiossa opiskeleva **Eelis Vihermaa** ja Black Orpheuksen levollisen pasuunasoolon taituroi Metropolissa opiskeleva **Leevi Koivunoro**.

Kylän omaa tuotantoa edustivat **Tuulikki Matikaisen** ryhdikäs Hovimäen esiinmarssi sekä 16-vuotiaan **Eelis Vihermaan** vakuuttava kantaesitys Meavressgárri! Lopuksi lavalla oli viljalti väkeä ja sointi sen mukainen, kun A- ja B-orkesteri yhdistivät voimansa. Sokerina pohjalta encorena soi Janne Ikosen Baila!

Rantasalmen lukion rehtori **Katja Koivunoro** onnitteli yhdistystä ja korosti, miten musiikki on mahdollistanut monelle lapselle matalan kynnyksen harrastuksen. Myös kunnallisat muistivat yhdistystä, ja **Marja Ikonen** toi Mikkelin musiikkiopiston tervehdyksen. Yhdistys muisti Marjaa kunniajäsenyydellä kiitoksena työstään Rantasalmen orkesterin ja musiikkiteatterin hyväksi.

Onnea ja pitkää ikää Rantasalmen puhallinorkesteriyhdistykselle!

Nokka kohti viisikymppisiä!

Eelis Vihermaalla oli iso päivä; oman sävellyksen ensiesitys ja soolo Tikanmäen Lapin tunteissa

Rantasalmen puhallinorkesteri
Juhlakonsertin ohjelma (17.11.2024)

C-orkesteri:

Puhkutraktorin syyskäynnistys
1-2-3-4!
Popcornit poksuu

säv. Janne Ikonen
säv. Riku Puumalainen
säv. Heli Seppälä

B-Orkesteri:

Apollo Fanfare
Night on Bald Mountain
Farmi-boogie
Madagaskarin Jaska

säv. Robert W. Smith
säv. Modest Mussorgsky, sov. Michael Sweeney
säv. Markku Viitasaari
säv. Anita Lehto

Aikuisten viihdeorkesteri:

Jäätelöauto
Kolme Cowboyta
Ei itketä lauantaina
Missä muruseni on
Pidä huolta

säv. Kerkko Koskinen, san. Ville Putro
säv. & san. Jukka Karjalainen
säv. Christian Bruhn, suom. san. Saukki
säv. Jenni Vartiainen, Jukka Immonen, san. Mariska
säv. & san. Paavo Maijanen

A-Orkesteri:

Linnan puisto -marssi
Hoviväen esiinmarssi

säv. Timo Forsström
säv. Tuulikki Matikainen,
orkestraatio: Tuulikki Matikainen,
Janne Ikonen
säv. Heino Kaski, sov. Janne Ikonen
säv. Johan de Meij
säv. Anssi Tikanmäki, sov. Janne Ikonen

Chanson triste
Aquarium
Lapin tunturit
Kolme punaista tangoa: I.
Rojo Vivo – tummanpunainen
Red Pesto and Potatoes
Black Orpheus
Meavrrresgárri

säv. Luis Pasquet
säv. Timo Forsström
säv. Luiz Bonfá, sov. Esko Heikkinen
säv. Eelis Vihermaa

A-ja B-orkesteri:

Tornado
Baila!

säv. Janne Ikonen
säv. Janne Ikonen

Hyvinvointia arkeen

5 vinkkiä: Hyvinvointia arkeen musiikin avulla

TEKSTI SANNA ENGSTRÖM KUVA ALEKSANDRA SAPOZHNIKOVA (UNSPLASH)

Musiikilla on todettu olevan paljon hyvinvointia lisääviä vaikutuksia. Musiikki aktivoi aivoja ja sillä on koko elämän kestäviä positiivisia vaikutuksia. Musiikki esimerkiksi parantaa kognitiivisia toimintoja, kohentaa mielialaa, vähentää stressiä ja parantaa unta. Laulaminen ja soittaminen vaikuttavat positiivisesti muistiin, oppimiseen, hengitykseen ja sydämen sykkeeseen. Musisointi tai musiikin kuunteleminen yhdessä lisää yhteisöllisyyttä ja vähentää yksinäisyyttä. Valjasta musiikin supervoima hyvinvointisi edistämiseksi.

Musiikin kuuntelun lisääminen arkeesi, joko yksin tai yhdessä, parantaa hyvinvointiasi. Kuuntele esimerkiksi aamulla lempimusiikkiasi somen tai sähköpostin lukemisen sijaan, vietä lounastauolla rentoutumishetki tai rauhoita mielesi ennen nukkumaan menoa musiikin avulla. Toisaalta, kun iltapäivällä puhti alkaa loppua, niin laita soimaan sinua energisoivaa musiikkia. Musiikkia kuunnellessa voit pysähtyä hetkeksi pohtimaan, millaisia tunteita tai ajatuksia tietynlainen musiikki sinussa herättää ja miten se vaikuttaa kehollisesti. Tee tämän pohjalta valmiita soittolistoja erilaisiin tilanteisiin esimerkiksi rentoutumiseen, energian nostattamiseen, keskittymiseen tai vaikka erilaisten tunteiden käsittelyyn.

1. Rentoutuminen

-Valitse mieltäsi rentouttavaa musiikkia esimerkiksi rauhallista klasista musiikkia tai vaikka vain luonnonääniä.

-Sulje silmäsi ja keskity hengitykseen

-Laita oikea käsi sydämen päälle ja vasen käsi pallean päälle. Tunne sydämen sykkeesi.

-Kuuntele rauhoittavaa musiikkia ja huomaa, kuinka kädet nousevat ja laskevat hengityksesi tahtiin. Tunne, kuinka kuinka sydämesi syke sekä hengityksesi hiljalleen rauhoittuu.

2. Energian nostattaminen

-Valitse musiikki, joka antaa sinulle energiaa ja saa jalkasi vipattamaan esimerkiksi pop- tai dance-musiikki.

-Huomioi ryhtisi: Laske hartiat ja vie ne taakse. Nosta nenä hieman ylöspäin. Kuvittele, että joku vetää sinua pääläeltä narusta ylöspäin. -Keskity musiikkiin ja anna musiikin energian virrata itseesi. Hengitä ylväästi. Jokaisella sisäänhengityksellä kuvittele hengittäväsi itseesi voimaa ja hyvää oloa.

-Siirrä huomiosi kehoosi. Mihin kehon osaan musiikki tarttuu ensin? Onko se varvas, sormenpää, hartiat, lantio vai pää?

3. Läsnäolo ja keskittyminen

-Valitse itseäsi miellyttävää musiikkia.

-Laita hetkeksi silmät kiinni ja keskity ajatuksesi musiikkiin.

-Pikku hiljaa suljet ympäristöstäsi kaiken muun pois ja jäljelle jää vain musiikki.

-Ulkomaailmassa tapahtuvat muut asiat menettävät merkityksensä ja jäljellä on vain sinä ja musiikki.

-Ole tässä maailmassa 2-10 minuuttia.

4. Voimaantuminen

-Valitse itsellesi voimabiisit. Ne voivat olla esimerkiksi sellaisia kappaletta, joissa on motivoivat sanat.

-Laita voimabiisilistasi soimaan.

-Listaa musiikin tahdissa asioita, joista pidät itsessäsi. Lisäksi voit miettiä, mitä asioita kadehtisit itsessäsi.

5. Yhteisöllisyys

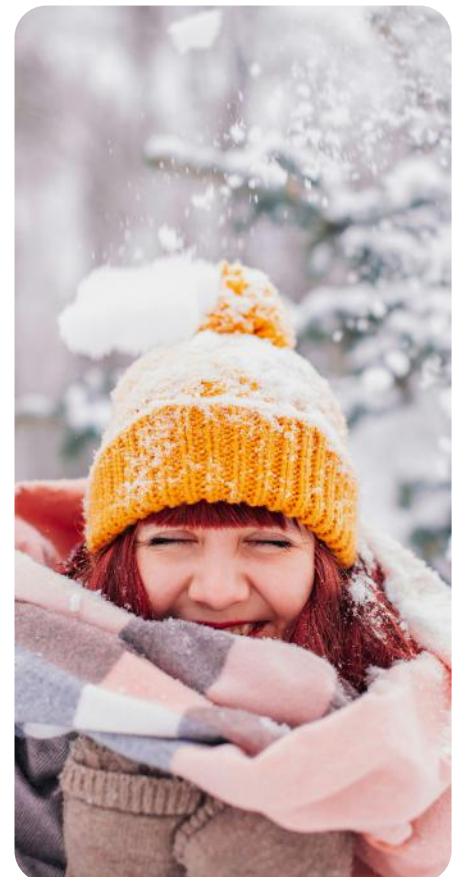
-Liity paikkakuntasi orkesteriin tai kuoroon.

-Osallistu yhteislaulutilaisuuteen.

-Mene konserttiin.

-Kuuntele musiikkia ystävien kanssa.

-Yhdessä soittaminen, laulaminen tai vain musiikin kuuntelu vähentää yksinäisyyttä ja luo yhteisöllisyyttä.

iLahdus

Helsingin Palokunnan Soittokunta

TEKSTI RAINE AMPUJA KUVA ILAHDUS

Iloinen pilke silmäkulmassa ja ilahduksen hahmo kasvoilla. Näin voisi kuvata kuulemaansa kokonaisuutta. Jo levyn kansi kertoo, että nyt on todellinen musiikin ammattimies asialla, sillä CD:n teostietoihin tarvittiin vain sävellyksen nimi. Muuta ei tarvita, kun kaikkien teosten säveltäjä ja sovittaja on sama mies – the one and only **Esko Heikkinen!**

Levyllä kuullaan 12 sävellystä, joissa on myös solistiosuuksia. Niiden soittajat on saatu orkesterin omista riveistä, mikä on myös osoitus Palokunnan Soittokunnan hyvästä nykytasosta. Levyn niukat tiedot eivät paljasta teosten taustoja, joten tällä kertaa ollaan niiltä osin lähes pelkän kuulon varassa. Eskolla on tosin tapana nimetä teoksensa ytimekkäas-

ti, mikä saa kuulijan asettamaan kuuloaistinsa otsakkeen mukaiseen tunnelmaan.

CD:n helminä kuullaan useita orkesterin jäsenille nimettyjä solistinumeroita, joita voi täydestä sydäimestä suositella myös muille orkestereille. Esiin nousee etenkin fagotille sävelletty vaativa teos *Petra*, jonka **Petra Hirvonen** esittää sekä teknisesti että tulkinnallisesti ilmeikkäästi. Myös muut solistinumerot on nimetty esittäjensä mukaan. Klarinettiesityksiä kuullaan kolme *For Maria* (kaunisääninen **Maria Matula**), *Riitta on rautaa* (**Riitta Kaarenmaa** – *todel-lakin!*) ja *Anastasia's Klezmer time aidon ottein sekä sävellettynä*, että **Anastasia Lapintien** esittämänä.

Yhdessä tunnelmoivat kauniisti alttosaksofonia **Riikka Matala** ja tuubaa **Juuso Jaatinen**. Kaikille solisteille sulka hattuun!

Kokonaisuutena levyn yleisilmettä hallitsee moni-ilmeinen rytmiikka ja rikassointinen instrumentointi. Levyn raikas alkusoitto *iLahdus* on kuin meksikolaistrumetisti ja Dmitri Sostakovits väittelisivät kahvilassa modaalisesta harmoniasta. Voiton vie kuitenkin yllättäen paikalle saapuva Esko Heikkinen, jonka huumoria pursuava sävelkieli saa kenet tahansa heltymään. Amorose on kun- nianosoitus Aaron Coplandin teokselle Fanfaari kadunmiehelle. Mollivoittoinen ja ylinousevia sointuja viljelevä Lacrymosa saa myös kyyneleitä kirpoavia sävyjä viimeistään huilun helmeillessä orkesterin yllä.

Markku Veijonsuon laadukkaasti äänittämän levyn päättää kaksi toisilleen täysin erilaista teosta. *Hämeenky-län kirkon kirkonkellot* on hieman big band vaikutteinen ja sisältää kauniita kaikuefektejä. Teos sopii kuullun perusteella hyvin etenkin pitkäkaikuisissa kirkkoissa esitettäväksi. Levyn päättää vaihtuvaa poljentoa ja suomalaista kansanmusiikkia iloisesti ilmentävä *Kiva polkka*. Tämän levyn kuunneltuani mietin jälleen kerran, kuinka hyvin Esko Heikkisen sävelkieli sopisi esimerkiksi näyttämö-musiikkiin tai animaatioelokuvaan.

Se on ilmeikästä, perusvireeltään iloista, monisävyistä ja otteeltaan hallittua.

Kuvassa Esko Heikkinen

Colleen Richardson

Itse kuultuna -juttusarjassa kuullaan alan huipputekijöitä haastattelun muodossa

HAASTATTELIJANA SAMI RUUSUVUORI

Esittele itsesi lyhyesti?

Opetettuani julkisissa kouluissa Manitobassa 14 vuoden ajan, rakkauteni puhallinorkesteriin sai minut haluamaan opettaa tulevia musiikkikasvattajia. Suoritetuani tohtorintutkinnon puhallinorkesterin johdossa Cincinnatin yliopiston College-Conservatory of Musicissa olen opettanut yliopistotasolla. Tällä hetkellä toimin puhallinorkesterien koordinaattorina Western Universityssä (London, Ontario), joka on yksi Kanadan suurimmista yliopistollisista musiikkiohjelmista. Johdan siellä Wind Ensemble -orkesteria sekä opetan kandidaatti- ja maisteritason kursseja kapellimestariopissa, yhteydpedagogiikassa ja puhallinmusiikin kirjallisuudessa. Lisäksi olen mukana ohjaamassa Young Winds -ohjelmaa, joka on paikallisille nuorille suunnattu rikastuttava musiikkikasvatusohjelma, jota opettavat Westernin musiikkikasvatuksen opiskelijat.

Rakkauteni puhallinmusiikkiin on avannut minulle ammatillisia mahdollisuuksia Alankomaissa, Sveitsissä, Italiassa, Taiwanissa, Indonesiassa, Japanissa, Walesissa, Singaporessa, Etelä-Koreassa, Brasiliassa, Irlannissa ja Yhdysvalloissa. Vuosina 2022–2024 toimin World Association for Symphonic Bands and Ensembles -järjestön puheenjohtajana. Olen luennoinut Midwest Band and Orchestra Clinicissä Chicagossa ja julkaissut yhdeksän opasta Teaching Music Through Performance in Band -sarjaan sekä artikkeleita Canadian Winds- ja Canadian Music Educator Journal -lehdissä. Äskettäin olen toimittanut kaksi uutta opasta GIA:n tulevaan Canadian Teaching

Music Through Performance in Band -kirjaan.

Kerro Kanadan puhallinorkesterikulttuurista?

Western Universityn ohjelma oli ensimmäinen New Horizons Band -orkesteri Kanadassa, ja se on edelleen yksi Pohjois-Amerikan suurimmista aikuisille suunnatuista musiikkiohjelmista yli 200 jäsenenään. Myös nuorten lisäopetusta tarjoavat puhallinorkesterit ovat lisääntymässä. Esimerkiksi vuonna 1991 perustetulla Toronto Youth Wind Orchestralla on nykyisin kolme koesoittoon perustuvaa orkesteria.

Useimmat Kanadan maakunnalliset puhallinyhdistykset (osana Canadian Band Associationia) järjestävät kunniaorkestereita eri ikä- ja taitotasolle. Vuodesta 1994 lähtien Canadian Band Association on järjestänyt National Youth Band of Canada -orkesterin, joka tarjosi 16–22-vuotiaille lahjakkaille muusikoille ainutlaatuisen musiikillisen ja kulttuurisen kokemuksen. Valitettavasti ohjelma on tällä hetkellä tauolla taloudellisten paineiden vuoksi.

Jos 11-vuotias poikani aloittaisi trumpetilla siellä, miten järjestelmä toimisi?

Suurin osa kanadalaisista saa ensimmäisen kosketuksensa puhallinsoittimiin julkisessa koulutusjärjestelmässä. Maakunnilla ja teritorioilla on erilaisia tapoja toteuttaa soitonopetusta ja käytettävissä olevat resurssit vaihtelevat. Joilla-

kin alueilla koulut tarjoavat soittimia oppilaille, kun taas toisilla vanhempien odotetaan ostavan tai vuokraavan instrumentin itse. Yksityistunteja ei järjestetä koulun puolesta, joten suurin osa oppilaista on pelkästään koulubandiohjaajiensa varassa teorian ja soittotekniikan opetuksessa.

Koulun puhallinorkesterin opettajan tehtävänä on opettaa kaikkia soittimia samanaikaisesti heterogeenisessä ryhmässä. Tämän vuoksi tulevat musiikinopettajat opiskelevat musiikkikasvatusta yliopistossa saadakseen tarvittavat taidot ja pätevyyden. Vahvat musiikkikasvatusohjelmat tarjoavat tekniikkakursseja eri soitinryhmille (esim. vaskisoittimet, puupuhaltimet, jousisoittimet, kitara ja lyömäsoittimet). Lisäksi opettaja-opiskelijoiden tulee suorittaa kapellimestarikurssi sekä muita musiikin teorian, historian ja yhtyesoiton opintoja. Opettajaksi pätevytyäkseen heidän täytyy suorittaa toinen opetettava aine, kuten ranska tai matematiikka.

Missä puhallinorkesterit esiintyvät? Onko suuria kansallisia tapahtumia?

Kanadassa on alueellisia musiikkifestivaaleja sekä yksi kansallinen tapahtuma, Musicfest Canada (<https://musicfest.ca/>). Orkesterit voivat osallistua tähän festivaaliin vain kutsusta, joka saadaan menestymällä alueellisissa kilpailuissa. Koska osallistuminen maksaa noin 100 dollaria per muusikko, monet yhtyeet valitsevat keväisen konserttimatkan vaihtoehdoksi.

Mitkä ovat yleisimmät orkesterityypit?

Kanadassa yleisimpiä ovat konserttiorkesterit ja jazzbändit. Muutamia vaskiyhtyeitä on olemassa, mutta fanfaariorkestereita ei juuri ole.

Suosittelen parhaita kanadalaisia puhallinorkestereita?

Viime vuosina on pyritty kehittämään ja esittelemään enemmän kanadalaista puhallinmusiikkia. Musicfest Canada edellyttää nyt kanadalaisen teoksen esittämistä.

Hyödyllisiä ohjelmistolistoja:

<https://musicfest.ca/canadian-concert-band-repertoire/>

<https://cdnwindrep.ampd.yorku.ca/>

<https://cmccanada.org>

Joitakin suosikkejani ovat:

Jonathan Dagenais: Polytechnique, Symphonie

Howard Cable: Ontario Pictures

Paul Suchan: A study of: The Colours and Contrasts of Grief, Swiftriver Passage

Suosittelavaa ohjelmistoa vähemmän kokeneille, nuoremmille tai kehittyville yhtyeille:

Matt Neufeld: After the Rain (Randall Standridge)

Kenley Kristofferson: Sovitus Black Bear -sävellyksestä (Sol Sigurdson)

<https://kenleykristofferson.com/contact/>

Ryan Meeboer: The Burning of the Royal Fortune ja The Last Voyage of the Queen

Anne's Revenge (Eighth Note Publishing)

GLA:n Canadian Teaching Music Through Performance in Band -kirjan julkaisua odotetaan joulukuussa 2025. Michael Burch-Pesses kirjoitti ensimmäisen kanadalaista ohjelmistoa käsittelevän teoksen:

Canadian Band Music: A Qualitative Guide to Canadian Composers and Their Works for Band (Meredith Music, 2008).

Edellä mainitut verkkosivustot tarjoavat arvokkaita lähteitä ohjelmiston valintaan, ja niitä suositellaan lämpimästi tarkistettaviksi. Lisäksi Canadian Music Centre <https://cmccanada.org/> tarjoaa joustavampia instrumentaatio- ratkaisuja eri tyyppisille yhtyeille.

Orkesteri – musiikin ja yhteisön voima

TEKSTI LASSI TAKANEN KUVA KATI AUVINEN

*Orkesterissa soittaminen on monelle musiikin ystävälle unelmien täyttymys. Vaikka orkesterin päärooli onkin musiikin tekeminen, se tarjoaa soittajilleen paljon enemmän kuin pelkkiä harjoituksia ja konsertteja. Orkesterin jäsenenä voi kokea ainutlaatuisia oppimiskokemuksia ja elämänmuutoksia, jotka vaikuttavat henkilökohtaiseen elämään ja itsensä kehittämiseen. Tähän artikkeliin haastattelin kahta soittajaa: **Antti-Jussi Hautalaa** ja **Ida Hännistä**, jotka molemmat soittavat tällä hetkellä Jyväskylän yliopiston puhallinorkesteri Puhkupilleissä.*

Yhteisöllisyys

Orkesteri on yhteisö, jossa jokainen soittaja on osa suurempaa kokonaisuutta. Orkesterissa soittaminen ei ole vain yksilötyöskentelyä, vaan jatkuvaa yhteistyötä. Hänninen toteaa, että yhteissoittaminen muiden muusikoiden kanssa tuo esiin uusia ulottuvuuksia soittajan taidoissa. ”Tulee myös tunne, että orkesterissa on osa isompaa kokonaisuutta verrattuna siihen, että soittaisi yksin oman soittimensa kanssa harjoittelukopissa.” Orkesterin harjoitukset ja konserttiesitykset tuovat esiin yhteistyön voiman – se ei ole vain musiikkia, vaan myös ihmisten välistä sidettä ja luottamusta. Yhteinen työ luo vastuuntuntoa ja vahvistaa itseluottamusta, kun jokainen soittaja tuo oman panoksensa kokonaisuuteen.

Sosiaalinen verkosto ja kulttuuri

Orkesterit tarjoavat soittajille mahdollisuuden liittyä laajempaan kulttuuriyhteisöön. Hautala kertoo, että yhteisöllisyys korostuu, kun muutetaan paikkakunnalta toiselle, kuten Jyväskylään, ja orkesterista löytää ystäviä. Siitä muodostuu oma perhe, jossa voi olla rauhassa oma itsensä. Korkeakouluopintojen alku saattaa tuntua yksinäiseltä, eikä oman ainejärjestön ihmisistä välttämättä löydy omaa ystäväpiiriä. Tällöin orkesteri voi tarjota paikan, jossa löytää uusia ystäviä ja liittää itsen-

sä osaksi korkeakoulukulttuuria ja sosiaalista verkostoa.

Oppiminen

Soittajat saavat orkesterissa tukea kokeneemmilta muusikoilta, mikä auttaa heitä kehittämään soittotekniikkaansa sekä oppimaan työskentelytapoja, jotka ovat olennaisia osia yhteisön toiminnassa. Hänninen näkee, että musiikillisen oppimisen lisäksi opitaan myös sosiaalista älykkyyttä, tilannetajua, kykyä lukea muita ihmisiä ja toimia osana ryhmää.

Hautala jatkaa, että oppimista tapahtuu myös hallitustoiminnan kautta. ”Yhdessä vertaisten kanssa pyritämme hallitusta ja koko orkesterin toimintaa. Näin hallinnolliset asiat tulevat tutuiksi, ja näillä opeilla voi olla positiivinen vaikutus tulevaisuudessa oman työuran alkuvaiheissa.” Musiikkiopistoissa orkesterista vastaavat opettajat tekevät soittajille ”pohjatyöt” valmiiksi, mutta opiskelija- ja harrastajaorkestereissa työt täytyy hoitaa itse tai hallituksen kanssa. Tällöin määräykset eivät tule opettajilta tai muilta toimihenkilöiltä, vaan soittajat oppivat itse johtamaan omaa ryhmäänsä. Olitpa sitten hallituksen puheenjohtaja tai roudausvastaava – jokainen tehtävä on tärkeä!

Lopuksi

Orkesterissa soittaminen tuo elämään uskomattomia muistoja. Hautala mainitsee tärkeiksi hetkikseen orkesteriharjoitusten tauot, jolloin keskustellaan oman sektion sekä muiden orkesterilaisten kanssa musiikista ja kaikesta muustakin. ”Nämäkin hetket voivat olla jollekin soittajalle ikuisesti mieleenpainuva lämmin muisto orkesteritaipaleeltaan.” Orkesterin jäsenyys ei ole pelkästään taitojen hiomista ja nuottien soittamista. Se on tilaisuus kasvaa ja kehittyä ihmisenä.

Yhdessä tekemisen riemua! Puhkupillit Jyväsjärvi-souduissa kesällä 2024.

PIRKANMAAN PINNA

PIRKANMAAN PINNA -SÄVELLYSKILPAILU 2025 – taas on tulossa uusia, innostavia ja iloisia säveliä nuorisopuhallinorkestereille marraskuussa!

Pirkanmaan Pinna ry järjestää sävellyskilpailun jo kolmannen kerran. Vuonna 2020, kuten taas tälläkin kertaa, oli kilpailu puhallinorkesterimusiikille, siinä missä 2023 kilpailusarjat olivat jousi- ja sinfoniaorkesterikokoonpanoille. Vuoden 2025 kilpailun tarkoituksena on tuoda uutta ja innostavaa, pedagogisen näkökulman omaavaa ohjelmistoa nuorisopuhallinorkestereiden käyttöön.

Kilpailussa on kolme sarjaa: grade 2, grade 3 ja grade 4. Kilpailuteos on jätettävä tuomariston arvioitavaksi 1.8.2025 klo 23.59 mennessä.

Kilpailun finaalikonsertti on Tampereella 23.11.2025, orkesterina Pirkanmaan musiikkiopiston (PMO) puhallinorkesteri Pirkanmaan Puhaltajat (PiPu). Finaalikonsertti on jälleen samalla kertaa ”Pinnan” kapellimestarikurssin huipentuma, kun finaalteokset saavat kantaesityksensä kapellimestarikurssin päätöskonsertissa. Tampereella järjestettävän kurssin opiskelijoita ohjaa prof. emeritus **Atso Almila**.

Ennen kapellimestarikurssin harjoitusviikonloppua PiPun kisakuntoon harjoittamisesta vastaa orkesterin oma kapellimestari **Anna-Leena Lumme**.

Palkinnot ovat linjassa aiempien kilpailujen kanssa. Ensimmäinen palkinto on suuruudeltaan 2000 €, toinen palkinto 1250 € ja kolmas palkinto 750 €. Kilpailun tuomariston puheenjohtajana toimii jälleen Atso Almila. Muut juryn jäsenet ovat kaikki uusia. Säveltäjän ja puhallinorkesterin kapellimestarin arviointinäkökulmaa mukaan tuovat **Dimas Ruiz Santos**, **Minna Leinonen**, **Juhani Valtasalmi** ja **Tuomas Turriago**. Kilpailun sihteerinä on tuttuun tapaan Pinnan pj **Janne Vanonen**.

Pirkanmaan Pinna -sävellyskilpailun 2025 säännöt suomeksi löytyy Pinnan nettisivuilta osoitteesta <https://pirkanmaanpinna.fi/savellyskilpailut/> sekä Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n nettisivuilta <https://www.puhallinmusiikki.fi/>

Ilmoittautuminen ja lisätietoja kilpailuista saa kilpailun sihteeriltä Jannelta sähköpostitse info@pirkanmaanpinna.fi tai 050 300 4849 / Janne Vanonen.

Vuoden 2023 palkitut säveltäjät ja teokset:

Ensimmäinen palkinto (2000 €):

Benny Ojala: *The Fiddler's Quest*

Jaettu toinen palkinto (á 1000 €):

Laraine Kaizer-Viazovtsev: *Ajam Suomessa*

Tomi Räisänen: *Kalalle*

Robert Ruohola: *Hangen värit*

Vuoden 2020 palkitut säveltäjät ja teokset:

Ensimmäinen palkinto:

Sauli Saarinen: *Festival Music*

Toinen palkinto:

Jussi Lampela: *If We Must Die*

Kolmas palkinto:

Markku Viitasaari: *Global Winds*

Pirkanmaan Pinna-sävellyskilpailua 2025 tukevat: Suomen Säveltäjät ry, Svenska Kulturfonden ja Konstsamfundet.

KONSTSAMFUNDET

Svenska
kulturfonden

Uusi FinnBandShop avattu!

Uusi puhallinnuottien PDF-kauppa FinnBandShop on nyt avattu verkkoon osoitteessa holvi.com/shop/finnbandshop.

Nettihakua kaupan nimellä vie myös perille.

Kyseessä on suomalaisen puhallinmusiikin kustantajien yhteinen nuottikauppa. Sitä ylläpitää suomalaisten puhallinkustantajien kattojärjestö FinnBand ry.

Tätä kirjoitettaessa valikoimista löytyy 14 SPOL:n nuottikustannetta ja saman verran 7ikko-kustannukselta. Lisää teoksia kertyy viikottain. Ne on lajilteltu vaikeusasteen ja kustantajan mukaan, löytyypä omat alakategoriat myös vaskiseitsikolle ja big bandille. Teoksesta löytyy nuottiesimerkkejä ja sinisestä linkistä pääsee nauttimaan partituurivideosta tai äänitiedostosta.

Suomessa FinnBandShopin asiakkaat voivat käyttää seuraavia maksutapoja: Credit ja Debit kortit (Visa ja Mastercard®), Handelsbanken, Nordea, S-Pankki, Aktia, Säästöpankki, Osuuspankki, Danske Bank, Ålandsbanken, POP Pankki ja Oma

Säästöpankki. Nuotit saa maksun jälkeen ladattua tietokoneelle PDF-zip-pakettina.

GLOBAL SOURCE FOR
FINNISH WIND MUSIC
DISCOVER, INSPIRE, ELEVATE

holvi.com/shop/finnbandshop/

SPOL

PUHALLINMUSIIKKIA

Alto Saxophone

Supernova

Olli Palomäki

© Suomen Puhallinorkesteriliitto SPOL 2024

Supernova

Uusi FinnBandShop Holvissa, toimii jo SPOL:n osalta!

Anne Kankare

MEIDÄN UUSI ORKKA -junnusarja

1. Eka biisi
2. Toka biisi
3. Kolmas biisi
4. Meidän uusi orkka
5. Kilinää, kalinaa
6. Pena Penatoninen
7. Tippuu, tippuu, räystäältä tippuu
8. Oktaaviunis purkautuu

Kesto 15:20 (grade 2), jäsenhinta 80 € (muut 100 €).

Anne Kankare: *Leiksalla*
SM-kisojen C-sarjan pakollinen teos 2024 (grade 1,5)

Rolf Gustavsson: *Dreamer's Wind*
SM-kisojen A-sarjan pakollinen teos (grade 4)

Olli Palomäki:
Valhalla UUTUUS!
(grade 4) Mahtipontista mutta melodista!

Olli Palomäki:
Supernova RÄJÄHTÄVÄ UUTUUS! (grade 4)

Anni Hautala: *Between the Waters*
UUTUUS! (grade 3,5)

Juhani Leinonen:
Sellaista elämä on UUTUUS!
Konsertoivaa Jussia! (grade 4-)

Juha Pisto
Neljä miniatyyriä vaskiseitsikolle ja lyömäsoittimille
(grade 2,5) Myös flex-sovituksena!

Matti Ruohonen, sov. Antti Nissilä:
Vauhti kiihtyy
SPOL:n tilaussovitus: korvamato
puhallinorkesterisovituksena (grade 2,5)

Anita Lehto: *Hurjat tulee!*
SPOL:n tilausteos: seitsikko/pieni puhallinorkesteri ja
myös nuorisopuhallinorkesteri
(grade 2)

Rasmus Soini: *Pieni Tanhu*
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 3+)

Sauli Saarinen: *Festival Music*
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan voittaja
(grade 4,5)

Jussi Lampela: *If we must die*
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kakkonen
(grade 4)

Markku Viitasaari: *Global Winds*
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kolmonen
(grade 4)

Anne Kankare: *Urhea orkka*
Riemastuttava junnumarssi
(grade 1,5)

Anne Kankare: *Konstaapeli Hantti-Fantti*
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 1,5)

Anni Hautala: *Mesikämmen*
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 3)

Jyrki Koskinen:
From Karelia with Love (grade 4)
Upea konserttiteos

TILAUKSET:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com
(myös paperitilaukset ja PDF)

puhallinmusiikki.fi/spol-nuotit/

Raudaskylän puhallinmusiikkileiri on kesän kohokohta

TEKSTI KRISTIINA PARKKILA KUVAT LOTTA JAATINEN & MIKA PAJALA (OIK.)

Raudaskylän valtakunnallisen puhallinmusiikkileirin juuret ulottuvat kauas historiaan. Musiikkileiri löysi kotinsa Ylivieskasta jo vuosikymmeniä sitten, ja se on yksi Suomen pisimpään yhtäjaksoisesti toimineista orkesterileireistä. Raudaskylään tullaan yhä uudestaan ja uudestaan. Leiri on monelle kesän, ehkä koko vuoden kohokohta.

Mikä on Raudaskylän vetovoima?

-Vahvuuksia ovat aivan ensisijaisesti yhteisöllisyys, pedagogisesti taitavat opettajat ja se, että pääsee soittamaan orkesterissa, leirin johtaja **Tero Haikala** luettelee.

Leirin järjestämiseen Raudaskylän opisto on ihanteellinen:

-Hyvät luokka- ja konserttitilat, turvallinen maalaismiljö ja opiston pihapiiri, aivan parasta henkilökuntaa ja ruokapalveluita unohtamatta. Kaikki kompaktissa paketissa, Tero Haikala kehuu. Eikä Raudaskylään ole vaikea päästä – Ylivieska sijaitsee junaradan varressa, ja opistokin pääteiden lähetyvillä. Voi siis sanoa, että leirillä saavat niin leiriläiset kuin opettajatkin keskittyä olennaiseen – soittamiseen ja musiikin maailmaan.

Yhdessä soittamisen iloa orkestereissa

Leiri tarjoaa loistavan ympäristön niin harrastajille kuin musiikin ammattiopiskelijoillekin oppia uutta sekä verkostoitua valtakunnallisesti. Leirin pääpaino on yhteissoitossa ja omissa henkilökohtaisissa soitotunneissa. Päiviin kuuluvat myös kamarimusiisointi ja konsertit monipuolista ohjattua vapaa-ajantoimintaa unohtamatta.

Yksi parhaista asioista musiikissa on yhdessä soittaminen. Raudaskylän puhallinmusiikkileirillä se onnistuu omalle tasolle sopivassa orkesterissa, ja tämä on leirin kulmakivi. Kaikilla paikkakunnilla ei ole mahdollista soittaa orkesterissa, joten kesäleirin opit ja hyvä tunnelma antavat valtavasti iloa ja energiaa omaan harjoitteluun myös pitkälle tulevaisuuteen.

Leirin vahvuus on samanhenkisyys – musiikki yhdistää mutta jokainen voi tulla sellaisena kuin on. Uusia ystävyksiä, usein jopa elinikäisiä ystävyksiä syntyy. Hyvän ja monipuolisen opetuksen lisäksi leirin vahvuus on aina ollut laadukas vapaa-ajanohjaus. Lettukestit, jalkapallo-ottelut, askartelut ja leikkimieliset kisailut tuovat mukavaa vastapainoa soittamiselle.

-Raudaskylän leiri ja puhallinmusiikkileirin perinteen jatkaminen on niin opettajistolle kuin minullekin henkilökohtaisesti sydämen asia. On tärkeää, että leiritraditio säilyy. Kyllä Raudaskylän leiri on aikoinaan kantanut minutkin ammattilaiseksi saakka sekä muusikon että kapellimestarin uralle. Samoja upeita kokemuksia toivon leirin antavan muillekin, Tero Haikala toteaa.

Raudaskylä kutsuu puhallin- ja lyömäsoittajia tuttuun tapaan leirille heinäkuussa. Valtakunnallinen Puhallinmusiikkileiri toteutetaan Raudaskylän opistolla 6.–12. heinäkuuta.

Ystävyyttä ja yhteishenkeä

Tero Haikala korostaa leirin yhteisöllisyyttä ja musiikin yhdistävää voimaa. Raudaskylän leirillä on kaikenikäisiä soittajia eri puolilta Suomea, ja mukaan pääsevät yhdenvertaisesti niin ensikertalaiset, aloitteilijat kuin ammattiin tähtäävät ammattiopiskelijatkin.

-Ikä ei määritä osaamista, soittaminen ei ole iästä kiinni. Aloittaa voi minkä ikäisenä vain.

Valtakunnallinen PUHALLINMUSIIKKILEIRI

6.–12.7.2025, Raudaskylä

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: rko.fi/puhallinleiri

Raudaskylän
SOIVA KESÄ

Raudaskylän Kristillinen Opisto
Opistontie 4–6, 84880 Ylivieska, puh. 044 742 7628, info@rko.fi

Opettajat: Tero Haikala, kapellimestarikurssi ja leirinjohto Ville Paakkunainen, a-orkesteri ja kapellimestarikurssi Marjaana Rantakeisu, huilu ja b-orkesteri Liisa Smolander, piano Päivi Väisänen, huilun mestarikurssi Piia Maunula, oboe Kaisa Koivula, klarinetti Timo Jäntti, fagotti Nanna Ikonen, saksofoni Jouni Suuronen, käyrätorvi Tomi Nietula, trumpetti Elina Suuronen, vetopasuuna ja baritonitorvi Juha Salmela, tuuba Tomi Luimula, lyömäsoittimet

Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa

Puhallinpäiväpassi 120€ Passiin kuuluu kaikki ohjelman tapahtumat, poislukien Kuopion kaupunginorkesterin konsertti, johon on saatavilla tarjoushintainen lippu.

Pe 14.3.2025

Infopiste avataan klo 12.00 ja on avoinna koko tapahtuman ajan (Valohalli)
Ravintola avoinna klo 11.00 alkaen, iltakonsertin väliaikaan saakka

La 15.3.2025

Infopiste avataan klo 9.00 ja on avoinna koko tapahtuman ajan (Valohalli)
Nuottimyyntipisteet avoinna klo 10-19
Ravintola avoinna klo 10-24, lounas klo 12.30-14.30 Valohallissa (ennakkoon tilanneille)
illanvieton ruokailu klo 21 alkaen (ennakkoon tilanneille)

Su 16.3.2025

Nuottimyyntipisteet avoinna klo 9-14

Yhteystiedot:

*Harri Ulmanen p.0440-574193, harri.ulmanen@kuopionkonservatorio.fi,
tapahtumatuottaja Hanna Hautsalo p.040-5145358, hanna.hautsalo@kuopionkonservatorio.fi
Tiedustelut PuhApp/SPOL: Tiiu Tuominen tiiu.tuominen@gmail.com puh. 040 9637701*

Katso ohjelma täältä!

puhapp.fi

Next Generation – Alku soittoon

Lasten soitinopintojen tehostaminen

Alku Soittoon -hankkeessa

TEKSTI MARJA-LEENA JUNTUNEN

Sibelius-Akatemia on syksystä 2022 lähtien toteuttanut Next Generation – Alku soittoon -hanketta yhteistyössä useiden musiikkiopistojen kanssa ja osittain ulkopuolisen rahoituksen tukena (www.uniarts.fi/projektit/next-generation-alku-soittoon).

Hankkeen tavoitteena on tehostaa erittäin motivoituneiden 5–9-vuotiaiden musiikkikoululaisten oppimista ja tukea heidän kokonaisvaltaista kehitystään soitinopinnoissa. Aloitteen teki Sibelius-Akatemian viulunsoiton lehtori Yvonne Frye, joka muiden opettajien tavoin katsoi, että nykyiset musiikkiopistokäytännöt – joissa oppitunteja on vain yksi viikossa – eivät riitä vastaamaan innokkaiden lasten oppimistarpeisiin. Laajemmin hankkeen taustalla on perheiden ja musiikin ammattilaisten huoli suomalaisen musiikkikasvatusjärjestelmän valmiuksista tarjota riittävää pohjaa musiikin ammatillisille opinnoille (esim. Ojala & Pohjannoro, 2024). Huolta herättävät myös klassisen musiikin koulutusohjelmien korkeat keskeyttämisprosentit koulutuksen eri tasoilla länsimaissa (esim. Ruth & Müllensiefen, 2021; Tucker & Winsler, 2023).

Hanke perustuu neljään keskeiseen osatekijään, joita ovat:

- (1) opetuksen määrän lisääminen
- (2) ryhmäopetus ja vertaisoppimisen integrointi yksilöopetuksen rinnalle,
- (3) eri opettajien rinnakkaisopetus sekä

(4) hyvinvointia edistävä oppimisympäristö, jossa oppilaat voivat kehittyä omaan tahtiinsa.

Oppilas saa viikoittain musiikkiopiston soitonopettajan johdolla kaksi yksilötuntia ja yhden ryhmätunnin toisen oppilaan kanssa. Ryhmätunti on integroitu yksilötuntiin mahdollisuuksien mukaan peräkkäin. Lisäksi jokainen oppilas saa viikoittain yhden oppitunnin opettajaopiskelijan johdolla osana tämän pedagogiikkaopintojen opetusharjoittelua ohjaavan opettajan tukemana ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa. Iästä ja tilanteesta riippuen tunninit ovat kestoaltaan 30–45 minuuttia. Hankkeessa järjestetään myös tapahtumia, joissa yhdistetään laulua, soittoa ja musiikkiliikuntaa, sekä matineoita soolo- ja yhteissoittoaesityksille. Opetusjärjestelyt vaihtelevat jonkin verran oppilaitoskohtaisesti. Tavoitteena on, että ulkopuolisen rahoituksen turvin hankkeeseen osallistuminen ei nosta oppilasmaksua.

Itse toimin hankkeessa tutkijana sen pilottivaiheessa (2022–2023). Tutkimusaineisto koostui kaikkien opettajien ja opetusharjoittelijoiden päiväkirjamerkinnöistä sekä oppilaiden ja heidän huoltajiensa haastatteluilta (ks. Juntunen & López-Íñiguez, 2024). Tulosten mukaan osallistujat kokivat, että hankkeen keskeiset toimintatavat tehostivat ja rikastuttivat merkittävästi lasten oppimista ja kehitystä verrattuna tavanomaiseen musiikkikoulun käytäntöön. Opettajien mukaan hanke edisti myös selvästi lasten motivaatiota, jolla on to-

dettu olevan keskeinen merkitys musiikillisissa saavutuksissa (Rados et al., 2003). Usein toistuvat oppitunnit tukivat lasten soitotaidon kehittymistä merkittävästi ja vahvistivat musiikkiopisto-opettajan ja oppilaan välistä suhdetta. Eri opettajien rinnakkaisopetus toi monipuolisuutta ja moninaisuutta, rikastutti lasten musiikillista kehitystä ja opetti joustavuutta. Toisaalta vaihtelevat tehtävänannot, opetusmenetelmät ja ohjelmistot aiheuttivat ajoittain hämmennystä lasten keskuudessa.

Opettajat kokivat yhteistyön innostavana ja hyödyllisenä, ja se toimi heille myös pedagogisena täydennuskoulutuksena. Tulokset olivat linjassa aiempien korkea-asteen koulutusta koskevien tutkimusten kanssa, joiden mukaan vertaisten kanssa tapahtuva yhteistoiminta edistää oppimista (Hanken, 2016) ja opettajien yhteistyö luo kontekstin yhdessä oppimiselle (esim. Zanner & Stabb, 2016). Opettajien yhteistyö olisi kuitenkin hyötynyt paremmasta suunnittelusta ja johtamisesta. Ryhmätunnit ja matineat mahdollistivat kaikkien toimijoiden kohtaamisen ja yhdessä toimimisen, edistivät vertaisoppimista ja yhteisöllisyyttä ja tarjosivat antoisia kokemuksia. Kaikki osallistujat ottivat ryhmäopetuksen hyvin vastaan, ja sen koettiin lisäävän motivaatiota. Soitonopettajat halusivatkin vahvistaa sen roolia tulevissa käytännöissään.

Hankkeessa opettajat ja huoltajat seurasivat tarkasti lasten edistymistä ja hyvinvointia, mikä yhdessä ryhmätoiminnan kanssa rikasti

lasten sosioemotionaalista kehitystä. Nämä tekijät auttoivat tasapainotamaan kiireisen opiskeluajataulun vaatimuksia. Oppimista edisti myös osallistujien joustavuus käytännön asioissa sekä hankkeeseen osallistuneiden oppilaiden kyky keskittyä, jota edelleen tukivat niin opettajien kuin huoltajienkin ponnistellut. Hankkeen suurin haaste oli sen aikaa vievä luonne. Osa huoltajista oli huolissaan siitä, että lasten vapaa-aika keskittyi liikaa yhteen harastukseen. Lisäksi perheillä oli vaikeuksia löytää aikaa kotiharjoittelulle. Jotkus opettajat odottivat oppilaiden harjoittelevan enemmän kuin he todellisuudessa harjoittelivat, kun taas toisten lasten kohdalla huoltajat kokivat tarpeelliseksi rajoittaa harjoittelun määrää.

Hanke näyttää onnistuneen tavoitteessaan tehostaa soitonopiskelusta motivoituneiden lasten oppimista heidän opintojensa alkuvaiheessa. Laajemmasta näkökulmasta tarkasteltuna hanke herättää kysymyksiä koulutuksellisesta tasa-arvosta. Esimerkiksi lahjakkuuden ja ammatillisten tavoitteiden korostaminen musiikkioppilaitostoiminnassa on yhdenvertaisuuden näkökulmasta ollut kriittisen tarkastelun kohteena, etenkin alan tutkimuksissa (esim. Laes ym., 2018; Juntunen, 2021; Väkevä ym., 2022). Hankkeessa osa musiikkiopiston sellaisista oppilaista, joiden katsotaan hyötävän lisäopetuksesta ja joiden huoltajat ovat kiinnostuneita ja halukkaita osallistumaan toimintaan, saa muihin oppilaisiin verrattuna ylimääräisiä koulutusresursseja. Suomessa koulutuksellinen tuki ja huomio kohdistuvat pääsääntöisesti oppilaisiin, joilla on oppimisen haasteita ja erityisen tuen tarve. Voidaankin esittää haastava kysymys siitä, kuka ansaitsee erityiskohtelua koulutuksessa. Viime vuosina sekä tutkimuksessa (Laine & Tirri, 2021) että julkisessa keskustelussa on korostettu lahjakkaiden ja motivoituneiden lasten

oikeutta saada yksilöllistä ja kohdennettua tukea kehittymisensä vahvistamiseksi, erityisesti koska Suomessa ei ole virallista koulutuspolitiikkaa tällaisille oppijoille (Tirri & Kuusisto, 2013). Next Generation -hanke on linjassa tämän ajattelutavan kanssa.

Hanke jatkaa edelleen toimintaansa. Keväällä 2024 toimintaan tulivat mukaan Pirkanmaan musiikkiopisto sekä Tampereen ammattikorkeakoulu (lisätietoa, peppiina.kaperi@uniarts.fi)

Lähteet

Hanken, I. M. (2016). *Peer learning in specialist higher music education*. *Arts and Humanities in Higher Education*, 15, 364–375. <https://doi.org/10.1177/1474022216647389>

Juntunen, M.-L. (2021). *Eriarvoistavat mekanismit taiteen perusopetuksessa: synteesi Arts Education for All -ryhmän tutkimuksista*. *Synteesi*, (4), 27–39. https://taju.uniarts.fi/bitstream/handle/10024/7497/Juntunen_Synteesi_4_2021.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Juntunen, M.-L. & López-Íñiguez, G. (2024). *Enrichment and acceleration of highly motivated children's instrumental music learning. A case study of a pilot development project*. *Research Studies in Music Education*. DOI: 10.1177/1321103X241297094

Laes, T., Westerlund, H., Väkevä, L., & Juntunen, M.-L. (2018). *Suomalaisen musiikkioppilaitosjärjestelmän tehtävä nyky-yhteiskunnassa: Ehdotelmia systeemiseksi muutokseksi*. *Musiikki* 48, 2, 5–25. <https://musiikki.journal.fi/article/view/97108>

Laine, S., & Tirri, K. (2021). *Finnish conceptions of giftedness and talent*. Teoksessa R. J. Sternberg, & D. Ambrose, D. (toim.), *Conceptions of giftedness and talent* (s. 235–249). Palgrave Macmillan.

Ojala, J., & Pohjannoro, U. (2024). *Understanding learners' relationships with music*. *Research Studies in Music Education*. <https://doi.org/10.1177/1321103X241235575>

Rados, K., Kovacevic, P., Bogunovic, B., Ignjatovic, T., & Acic, G. (2003). *Psychological foundations of success in learning music at elementary school age*. Teoksessa R. Kopiez, A. C. Lehmann, I. Wolther, & C. Wolf (toim.), *Proceedings of the 5th Triennial ESCOM Conference*, 8–13 September 2003 (s. 416–419).

Ruth, N., & Müllensiefen, D. (2021). *Survival of musical activities. When do young people stop making music?* *PloS one*, 16(11), e0259105. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0259105>

Tirri, K., & Kuusisto, E. (2013). *How Finland serves gifted and talented pupils*. *Journal for the Education of the Gifted*, 36, 84–96. <https://doi.org/10.1177/0162353212468066>

Tucker, T. L., & Winsler, A. (2023). *Who takes music with them when they transition to high school?* *Journal of Research in Music Education*, 71(1), 22–48. <https://doi.org/10.1177/00224294221121053>

Väkevä, L., Westerlund, H., & Ilmola-Sheppard, L. (2022). *Hidden elitism: the meritocratic discourse of free choice in Finnish music education system*. *Music Education Research*, 24(4), 417–429. <https://doi.org/10.1080/14613808.2022.2074384>

Zanner, A., & Stabb, D. (2016). *Singers, actors and classroom dynamics: From co-teaching to co-learning*. Teoksessa H. Gaunt, & H. Westerlund (toim.), *Collaborative Learning in Higher Music Education* (s. 231–236). Routledge.

Aineeton kulttuuriperintö inspiraation lähteenä

TEKSTI PEKKA KINNUNEN, ANNAMARI MARTINVIITA JA HANNA PULKKINEN

Aineeton kulttuuriperintö ei ole vain menneisyyden tarinoita, tapoja ja taitoja, vaan elävä osa arkeamme, joka tuo syvyyttä ja merkityksiä elämäämme. HEART-hankkeessa tuotettu työkalupakki tarjoaa keinoja, joiden avulla voit tuoda perinteet luovasti osaksi puhallin-toimintaa. Työkalupakki sisältää harjoituksia, jotka yhdistävät taitteen ja perinteen, kuten kirjoitus-harjoituksia, draamamenetelmiä ja yhteisöllisiä työpajoja. Työkalupakki löytyy osoitteesta eduheart.eu.

5 tapaa hyödyntää työkalupakkaa perinteen elävöittämiseen orkesteritoiminnassa:

1. Kysykää ihmisten omista perinteistä

Kunkin toimijan tausta on arvokas voimavara. Pyytäkää ihmisiä jakamaan perinteitä perheestään tai yhteisöstään. Esimerkiksi juhlatavat, taidot tai tarinat voivat tuoda esiin yllättäviä yhte-

ysisiä ja auttaa näkemään, miten perinteet elävät meissä kaikissa.

2. Tutkikaa perinteiden merkitystä yhdessä

Mitä perinteet merkitsevät yhteisölle tai teille henkilökohtaisesti? Työkalupakin harjoitukset, kuten Esine puhuu perinteistä, auttavat pohtimaan perinteiden arvoa. Keskustelu avaa uusia näkökulmia ja vahvistaa yhteistä ymmärrystä.

3. Kutsukaa mukaan perinteenkantaja

Asiantuntija, kuten kansanmusiikin taitaja tai käsityömestari, voi jakaa tietoa ja tarinoita muille. Kohtaamiset herättävät usein kiinnostusta ja syventävät ymmärrystä perinteistä. Kuka tahansa meistä voi olla perinteenkantaja!

4. Tarjotkaa tilaisuuksia elävöittämään perinnettä

Perinteet elävät tekemällä. Järjestäkää työpajoja, joissa opetellaan perinteisiä taitoja, kuten kä-

sitöitä, musiikkia tai tansseja. Näin perinteet yhdistyvät nykyhetken toimintamuotoihin ja löytävät uusia muotoja, tuoden kaikille iloa.

5. Korostakaa ylpeyttä ja iloa

Olkaa ylpeitä toiminnastanne! Puhallinorkesterien työ jatkaa sukupolvien ketjua ja tuo merkityksiä yhteisölle. Ylpeys ja arvostus yhteistä perinnettä kohtaan vahvistavat yhteisöllisyyttä ja innostavat jatkamaan toimimista elävän perinteen virrassa.

Aineeton kulttuuriperintö voi olla voimavara, joka tuo iloa, inspiraatiota ja uusia näkökulmia orkesteritoiminnan arkeen. HEART-työkalupakki tarjoaa kasan käytännön vinkkejä siihen, kuinka perinneajattelua voi tuoda mukaan monenlaiseen tekemiseen.

HEART-hanke oli Kansalaisfoorumin vuosina 2022-2024 koordinoima Erasmus+ -hanke.

Yhteismusisointia HEART -hankkeen aikana

Soitetaan yhdessä!

TEKSTI SOILA TAKANEN KUVA SOILA TAKANEN

*Metropolian ammattikorkeakoulussa toteutettava Soitetaan yhdessä! -koulutus antaa tietotaitoa puhallinorkesterin johtamisesta. Opetushallituksen rahoittama maksuton, laajasisältöinen koulutus houkutteli lähes kolmekymmentä henkilöä ilmoittautumaan mukaan. Kävin seuraamassa ensimmäisen koulutusviikonlopun menoa Metropolian Arabian kampuksella Helsingissä. Kurssin vastuupettajat **Okko Kivikataja** ja **Hanna-Mari Lehtonen** kertovat koulutuksesta.*

Hankkeen tausta ja koulutuksen rakenne

Soitetaan yhdessä! -koulutus rakentuu viidestä eri koulutusosiosista kevään ja syksyn 2025 aikana. Koulutus järjestetään viikonloppuisin, sillä osallistujat työskentelevät kukin tahoillaan ympäri Suomea. Osiot käsittelevät puhallinorkesteria instrumenttina, sovittamista, osallistamista ja motivointia, puhallinorkesteriopetuksen tavoitteita sekä keinoja, materiaalihankintaa ja johtamistekniikkaa. Hanna-Mari Lehtonen kertoo, että Metropolialla työskentelevä **Asta Levy** on koulutuksen idean takana. Jo pidempään käynnissä ollut keskustelu ja huoli puhallinmusiikin tilasta Suomessa toimi idean herättävänä voimana. “Asta haastatteli suurta joukkoa alamme huippuosaajia ja niistä ajatuksista hän kassasi hankehakemuksen tämän tärkeän teeman ympärille. Osuvasti tämä osuu Suomen musiikkioppilaitosten liiton yhteismusisoinnin teemavuosien alkumetreille”, Lehtonen avaa. Okko Kivikataja lisää: “Asta tosiaan on idean äiti ja moottori. Vaikka hän on nyt Metropolialla pop-jazzlaulun lehtori, entisenä huilistina hänellä on tavattoman lämpimät muistot ja kokemukset Lahden opiskeluaikojensa kovatasoisesta puhallinorkesterista, jonka vetäjinä toimivat **Juha Salme** ja **Hannu Lehtonen**.”

Tärkeää ja tavoitteellista työskentelyä

“Tämä koulutus on erityisen tärkeää siksi, että se keskittyy orkesterin opettamiseen. Sehän on niin paljon muutakin kuin vain se itse musiikin johtaminen ja harjoittaminen”, Hanna-Mari Lehtonen painottaa. Koulutus on rakennettu nimenomaan puhallinorkesterinäkökulmasta katsotuna. “Puhallinpedagogit ovat avoimia muutokselle ja itsensä pedagogiselle kehittämiselle.

Koen, että alamme on aliarvostettu ja puhaltajat tarvitsevat kentällä enemmän tukea. Niin moni taiteilee omasta olemassaolostaan sivutoimimisena tuntiopettajana aivan yksin. Meidän pitää loistaa monipuolisella osaamisellamme”, kannustaa Lehtonen.

Kivikataja toteaa, että koulutuksen sisältö on laadittu monipuolista pedagogista otetta huomioiden. Tarkoituksena on antaa osallistujille paljon käytännön viemistä omille työpaikoilleen. Koulutus ei siis ole perinteinen kapukurssi, vaikka johtamistekniikkaakin käydään läpi. “Kurssi tarjoaa varmasti erittäin tervetullutta ja laajempaa näkökulmaa puhallinryhmän vetäjälle, aina käytännön työtavoista ryhmän psykologiaan”, Kivikataja sanoo. Lehtonen toivoo myös, että jokainen kurssin viidestä osiosta antaisi osallistujille konkreettisia työkaluja. Kokonaisuudesta haluttiin luoda kiinnostava ja innostava, osallistujien opetta-

juutta kehittävä kokonaisuus, jossa on tilaa itsereflektiolle.

Koulutusta suunnitellessaan Lehtonen ja Kivikataja halusivat rakentaa kiinnostavia sisältöjä ja kutsua vierailijoita, joita he itsekin tulisivat seuraamaan. “Pyrimme ottamaan monipuolisesti sekä taiteen perusopetuksen OPS:n perusteita että ajankohtaisia musiikinopetuksen trendejä huomioon. Pohdimme myös käytännön taitojen kartuttamista - näitä kurssilla edustavat esimerkiksi sovittamisen ja johtamisen osiot. Teemoina tärkeitä ovat erilaiset pedagogiset lähestymistavat sekä erilaiset opettamisen menetelmät. Ryhmyttäminen, innostaminen ja motivointi ovat kaiken keskiössä”, Lehtonen korostaa. Kivikataja puolestaan kertoo heidän olevan tyytyväisiä siitä, miten hyviä ja asialleen omistautuneita kouluttajia saatiin mukaan. “Oli myös ilo huomata miten paljon meiltä Suomesta löytyy alan asiantuntemusta ja nyt oli mahdollisuus tarjota yhden koulutuksen sisällä näin monta näkökulmaa”, Kivikataja iloitsee.

Opetushallitukselta rahoitustukea

Opetushallituksen (OPH) hanke-rahoitus mahdollistaa koulutuksen ilmaisuuden osallistujille, mutta samalla se määrittää myös tiettyjä raameja kurssin toteuttamiseen. Esimerkiksi tässä tapauksessa koulutukseen voi osallistua vain työsuhteessa oleva henkilö, mikä rajaa muun muassa

opiskelijastatukselliset pois. Valitettavasti erilaisten valtion leikkausten myötä Soitetaan yhdessä! -koulutus on viimeinen OPH-hanke. Tahtotila ja tarve tämänkaltaisiin koulutuksiin on kuitenkin suuri. Toiveena on, että tällaista opetusta pystyttäisiin saamaan lisää koulutustarjontaan, mutta se ei ole täysin suoraan mahdollista. “Metropolian tutkinto-ohjelmaan tällaisen kokonaisuuden lisääminen ei nykyisillä raameilla ole mahdollista, mutta koulutuksen joidenkin osioiden mukaan valikoidusti ottaminen olisi todella hyvä”, Kivikataja toteaa. Lehtonen muistuttaa, että rahoitusta onneksi voi hakea eri puolilta. “Rahoitusta voi hankkia monesta suunnasta, eikä esimerkiksi OPH:n rahoituksen lopettamista saa ajatella liian rajoittavasti”, hän sanoo.

Innostusta, kiinnostusta ja käytännön kysymyksiä

Lauantaipäivä alkoi Arabiassa sovituskoulutuksella säveltäjä **Janne Ikosen** johdolla. Kurssilaiset työstiivät sovituksiaan omalle kokoonpanolle. Tunnelma oli innokkaan kupliva ja käytännön vinkkejä jaettiin niin opettajalta kurssilaisille kuin

kurssilaisten kesken. Välillä vinkattiin nuotinkirjoitukseen liittyviä toimivia ja tekemistä nopeuttavia käytäntöjä, ja koska luokka oli täynnä eri instrumenttien osaajien ammatitaitoa, selvisi nopeasti myös soittimien sopivat ambitukset aloitteleville soittajille.

Kurssilaisille suoritettulla napakalla gallupilla kävi ilmi, että osallistujia oli laajasti ympäri Suomea: vahva edustus eteläisemmästä Suomesta, mutta kiinnostus kurssia kohtaan oli saanut lähtemään liikkeelle myös kauempaakin, esimerkiksi Oulusta, Kontiolahdelta ja Lapualta. Osallistujilla on omia johdettavia orkestereita ja kokoonpanoja, mutta ajatuksia oli uusienkin bändien perustamisesta. Kurssilaisista löytyi instrumenttiopettajia, musiikinopettajia sekä opettajia ylipäätään, monista eri viitekehysistä: seurakunta, kansalaisopisto, musiikkiopisto, perusopetus ja harrastajaorkesteritoiminta.

Soitetaan yhdessä! -koulutuksen suurimmiksi houkutustekijöiksi kurssilaiset listasivat koulutuksen maksuttomuuden, sijainnin, lisäkoulutuksen saamisen, koulutuksen mo-

tivoisuuden sekä sisällön monipuolisuuden. “Tällaista koulutusta olisi kaivattu jo aikaisemmin omalla urapolulla”, keskusteluissa todetaan.

Espoossa sijaitsevan musiikkiopisto Juvenalian rehtori **Sanna Saarinen** piti myös oman osuutensa lauantaan koulutuspäivässä. Saarinen alleviivasi, että soitintietoutta täytyy levittää ja ihmisiä tulee muistuttaa, että puhallinsoittimet ovat olemassa, sillä usein on kyse ihan silkasta tiedon puutteesta. On tärkeää viedä esimerkiksi kouluihin soittimia näyttöille, sillä kokemuksellisuus innostaa enemmän soittotoiminnan pariin. Mahdollinen uusi soittaja saa soittimia testatessaan oikean kokemuksen siitä, miltä torven pitäminen tuntuu ja millaisen äänen siitä voi saada ulos. Saarinen muistutti myös siitä, että lasten tavoittamisen lisäksi on tärkeää pyrkiä tavoittamaan myös lasten huoltajat, jotka lopulta usein päättävät, aloittaako lapsi soittoharrastuksen. Saarisen puheesta nousi tärkeä viesti niin kurssilaisille kuin kaikille meille puhallinmusiikin parissa toimiville: “Pitäkää ääntä!” Meidän täytyy näkyä tarpeeksi ulospäin, oman kuplan ulkopuolelle.

Janne Ikonen ja Hanna-Mari Lehtonen auttamassa kurssilaisia sovituksissaan.

Ruusuvuoren kynästä osa yhdeksän,

Yhdysvallat

TEKSTI SAMI RUUSUVUORI KUVALÄHTEET WIKIPEDIA & UNITED STATES MARINE BAND

Yhdysvalloissa puhallinmusiikki on etenkin kouluissa suosittua. Usein Yhdysvalloissa yliopistojen puhallinorkesterit yhdistävät voimansa tekemällä yhdessä sävellystilauksia. Koska orkestereita on paljon, teokset saavat lukuisia esityskertoja ja siten kiinnostavat kustantajia ja säveltäjiä myös taloudellisessa mielessä. Amerikkalainen puhallinmusiikki, kuten Yhdysvaltojen kulttuuri muutenkin, on levinnyt kattavasti Eurooppaan. Euroopan musiikkikorkeakouluissa on valitettavan harvoin säännöllisesti toimivia puhallinorkestereita, kun taas esimerkiksi Yhdysvalloissa ne ovat lähes poikkeuksetta osa yliopistojen koulutusta. Sinfonisten puhallinorkestereiden lisäksi marching bandit ovat näkyvä osa yliopisto-opiskelijoiden harrastustoimintaa. Ne ovat saaneet todella suuren suosion Yhdysvalloissa ja esiintyvät isoilla areenoilla kymmenille tuhansille katsojille jalkapallopelien väliajoilla.

Yhdysvalloissa puhallinorkestereiden ohjelmisto oli 1800-luvulla jokseenkin samanlainen kuin Euroopassa. Orkesterit soittivat pääosin

transkriptioita Beethovenin, Weberin, Rossinin, Lisztin, Verdin, Tšaikovskin ja Brahmsin teoksista. Wagner, Rossini ja Liszt toimivat aktiivisesti saadakseen teoksiaan soitinnettua puhallinorkestereille. Niiden myötä he saivat musiikilleen suuremman kuulijakunnan.

Yhdysvaltojen ensimmäinen ammattipuhallinorkesteri, The United States Marine Band, perustettiin vuonna 1798. Orkesteri tunnetaan myös nimellä The President's Own. Orkesteri on ollut monelle presidentille tärkeä, sillä se vastaa Valkoisen talon musiikista.

John Philip Sousa (1854–1932) tuli vuonna 1880 The United States Marine Bandin 14. johtaja ja samalla ensimmäinen syntyperäinen amerikkalainen kapellimestari. Tuohon aikaan soittajat olivat useimmiten eurooppalaisia, huonosti palkattuja työntekijöitä, joiden instrumentitkin olivat varsin kehoja. Vuonna 1886 Sousa sävelsi ensimmäisen suosituksen marssinsa, The Gladiatorin. Vuonna 1892 Marine Band ja Sousa olivat suosionsa huipulla. Sousa sai virkamiehen palkkaa, ja taloudelli-

sesta menestyksestä hyötyi armeija. Niinpä hänen oli helppo tarttua manageri Blakelyn tarjoukseen perustaa oma orkesteri nelinkertaisella palkalla sekä provisiolla lipputuloista. Sousan läksiäiskonserteissa vuonna 1892 oli paikalla runsaasti yleisöä sekä valtion ylin johto presidenttiä myöten. The President's Own Band on yksi Yhdysvaltojen yksi parhaista puhallinorkestereista ja vastaa nykyäänkin Valkoisen talon musiikista sekä osasta Arlingtonin hautausmaan seremonioita. Orkesterin kapellimestari toimii Valkoisen talon musiikillisena neuvonantajana.

John Philip Sousa (wikipedia)

KUVA Krista N. Mericle N. Mericle (wikipedia)

Yhdysvallat liittyi ensimmäiseen maailmansotaan vuonna 1917. Puhallinorkestereilla oli tärkeä rooli isänmaallisuuden tunteen luomisessa, ja ne vaikuttivat myös suoraan sotilaiden rekrytointiin. Patriotismi on läsnä nykyäänkin erittäin vahvasti Amerikassa. Olen ollut Chicagon sinfoniaorkesterin konsertissa, jossa orkesteri on esittänyt potpurin eri aselajien marsseja, ja aselajeissa palvelleet sotilaat ovat nousseet ylpeinä ylös muun yleisön jakaessa

heille kiitosta maansa palvelemisesta. Euroopan maissa vastaava ei tulisi kuuloonkaan.

Kun kenraali John J. Pershing (1860–1948) johti vuonna 1918 Euroopassa joukkojaan, hän huomasi englantilaisten ja ranskalaisten puhallinorkestereiden olevan omiansa parempia. Hän kasvatti orkesteriensä kokoa 28 soittajasta 48:aan. Muusikoilta myös poistettiin kaikki soittamiseen kuulumattomat velvoitteet. Sodan päätyttyä Pershing jatkoi soittokuntien kehittämistä. Hänestä tuli Yhdysvaltain armeijan esikuntapäällikkö ja hän määräsi muodostamaan Yhdysvaltain armeijan puhallinorkesterin. Nykyään soittokuntatunnetaan nimellä Pershing's Own United States Army Band, ja siihen kuuluu yli kaksisataa muusikkoa.

1920-luvulla maailma muuttui radion ja elokuvien myötä. Radio toi musiikin kotiin, elokuva korvasi teat-

terin, eikä ihmisten enää tarvinnut mennä konsertteihin ja oopperaan kuullakseen musiikkia. Monet ammattipuhallinorkesterit lopetettiin ja korvattiin tanssi- ja jazzyhtyeillä. Ainoastaan suurimmat nimet, kuten Sousa Band, vetivät edelleen yleisöä puoleensa.

Toiseen maailmansotaan osallistui yli 800 amerikkalaista soittokuntaa. Monet Amerikan tunnetuimmista säveltäjistä tekivät tuolloin musiikkia puhallinorkestereille. Vuonna 1942 Cincinnati Orchestra kapellimestarina Eugene Goossens (1893–1962) pyysi kymmentä parasta amerikkalaista säveltäjää kirjoittamaan fanfaarin puhaltajille ja lyömäsoittimille. Tavoitteena oli isänmaallisuuden tunteen vahvistaminen. Vuonna 1943 Samuel Barber (1910–1981) sävelsi ainoan puhallinorkesteriteoksensa Commando Marchin ja Morton Gould (1913–1996) puolestaan sävelsi American Saluten. Samana

vuonna Arnold Schönberg (1847–1951) myös sävelsi teoksen Theme and Variations op. 43a työskennellessään UCLA:ssa. Ranskalainen säveltäjä Darius Milhaud (1892–1974) sävelsi vuonna 1945 ainoan alkuperäisteoksensa puhaltimille, Suite Française, sekä kaksi marssia työskennellessään Mills Collegessa Oaklandissa Kaliforniassa. Paul Hindemith (1895–1963) työskenteli Yale Universityssä säveltäessään kuuluisan teoksensa Symphony in B-flat United States Army Bandille vuonna 1951.

Nykyään eurooppalaiset puhallinorkesterit soittavat paljon amerikkalaista puhallinmusiikkia. Kun näkee hieman vaivaa, löytää todella hienoja alkuperäisiä puhallinteoksia esimerkiksi John Mackeyltä (1973–), Ron Nelsonilta (1929–), Frank Ticheliltä (1958–), Eric Whitacrelta (1979–), David Maslankalta (1943–2017) ja James Barnesilta (1949–).

United States Marine Band

Suomen Puhallinorkesteriliitto tähtää tulevaisuuteen

Uusi strategia vahvistaa puhallinmusiikin asemaa

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n (SPOL) hallitus on viime syksynä työstänyt ja hyväksynyt uuden strategian, joka tähtää liiton aseman vahvistamiseen, puhallinmusiikin edistämiseen, palveluiden laajentamiseen, viestinnän parantamiseen ja kansainvälisen yhteistyön lisäämiseen. Strategia kattaa vuoden mittaisen ajanjakson ja sisältää konkreettisia toimenpiteitä, joiden avulla tavoitteisiin pyritään. Kevään 2025 aikana työtä jatketaan ja työn alla ovat viiden ja kymmenen vuoden strategiat.

SPOL:in aseman vahvistaminen

SPOL:n tavoitteena on lisätä valtionosuutta, rakentaa entistä vahvempia kumppanuuksia ja parantaa myös organisaation näkyvyyttä. Tavoitteena on varmistaa liiton taloudellinen vakaus ja luoda pohja pitkällä aikavälillä ja kestäväälle toiminnalle.

Puhallinmusiikin edistäminen

Yksi keskeisistä tavoiteista on luoda vahva brändi puhallinmusiikille, lisätä yleistä tietoisuutta sen merkityksestä ja monimuotoisuudesta sekä luoda vahvempi tuki koko puhallinmusiikkikentälle. Tähän sisältyy muun muassa aktiivinen vaikutus- ja tiedotustyö.

SPOL:in palveluiden laajentaminen

SPOL pyrkii tarjoamaan jäsenilleen entistä laajempaa valikoimaa palveluita, kuten erilaisia koulutuksia, verkostoitumismahdollisuuksia ja resursseja jäsenten omiin koulutuksiin. Tavoitteena on tukea jäsenistön kehittymistä ja tarjota heille siihen erilaisia välineitä.

Viestinnän parantaminen

Panostamme sisäisen ja ulkoisen viestinnän parantamiseen. Tästä mainittakoon verkkosivuston ja uutiskirjeen kehittäminen sekä aktiivinen läsnäolo sosiaalisessa mediassa. Tavoitteena on varmistaa, että tieto kulkee tehokkaasti ja että SPOL:n toiminta on läpinäkyvää.

Kansainvälisen yhteistyön lisääminen

SPOL:n tavoitteena on vahvistaa ja kehittää yhteistyötä muiden puhallinmusiikkiorganisaatioiden kanssa. Haluamme luoda kansainvälisen verkoston, joka hyödyttää kaikkia osapuolia.

Puhallinmusiikki.fi -lehti uudistuu

Puhallinmusiikki.fi -lehti uudistuu sekä sisällöltään että ulkoasultaan. Kirjoittajakuntaa laajennetaan, artikkeleita tilataan ulkopuolisilta asiantuntijoilta ja soitinseurojen artikkeleita hyödynnetään. Lisäksi lehden visuaalista ilmettä uudistetaan ja sosiaalisessa mediassa aletaan julkaista ”maistiaisista” sisällöstä. Sen toivotaan ohjaavan lukijoita lukemaan koko jutun lehdestä tai verkkosivujen näköislehdestä.

SPOL:n strategia ei ole vain joukko tavoitteita, vaan se sisältää myös konkreettisen toimintasuunnitelman. Priorisoitavat asiat on määriteltä, aikataulu on luotu ja vastuut on jaettu. Lisäksi pyrimme aktiivisesti hankkimaan rahoitusta eri lähteistä, hyödyntämään teknologiaa toimintojen sujuvoittamiseen, rakentamaan uusiakin kumppanuuksia ja arvioimaan toimintaa säännöllisesti.

Strategia on laaja ja kunnianhimoinen. Sen toteuttaminen edellyttää aktiivista yhteistyötä ja jatkuvaa kehittämistä. Suurimmat haasteet tällä hetkellä ovat resurssien varmistaminen ja organisaation koko kapasiteetin hyödyntäminen.

Sosiaalinen media sekä nettisivut

Facebook

<https://www.facebook.com/Puhallinmusiikki>

Instagram

<https://www.instagram.com/puhallinmusiikki/>

Nettisivut

<https://www.puhallinmusiikki.fi/>

<https://app.puhapp.fi/>

Suomen puhallinorkesteriliiton myöntämät ansiomerkit

Lieksan Nuorisopuhallinorkesterin Tuki ry
Myöntöpäivä 1.11.2024

Kuparinen ansiomerkki
Martikainen Netta

Partiolippukunta Tampereen Kotkien puhallinorkesteri
Myöntöpäivä 15.12.2024

Kultainen ansiomerkki
Aarnio Jari

UPO-Uusi Puhallinorkesteri
Myöntöpäivä 25.1.2025

Puinen vaakunateline alumiinilaatalla
Merilä Alpo
Aho Petri
Tervonen Leena
Kangaspuoskari Sirkka

Kultainen ansiomerkki
Perkiömäki Marja Riitta
Pohjola Kirsi
Pyhäluoto Riikka

SPOL onnittelee!

**UUSIN LEHTI DIGITAALISESSA
MUODOSSA SEKÄ PALJON MUUTA
OSOITTEESSA**

PUHALLINMUSIIKKI.FI

LUE QR-KOODI